

# РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 40/94 НА СЪВЕТА

от 20 декември 1993 година

относно марката на Общността

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията<sup>1</sup>,

като взе предвид становището на Европейския парламент<sup>2</sup>,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет<sup>3</sup>,

като има предвид, че е желателно да се насърчи хармоничното развитие на икономическите дейности в Общността и едно продължително и балансирано разрастване, посредством завършването и доброто функциониране на вътрешен пазар, предлагащ условия, подобни на тези, които съществуват на национален пазар; като има предвид, че за да се създаде пазар от този тип и да се засили неговото единство, трябва не само да се премахнат пречките пред свободното движение на стоки и пред свободното предоставяне на услуги, но и да се установи един режим, гарантиращ, че няма нарушение на конкуренцията, а също така трябва да бъдат създадени правни условия, които дават възможност на предприятията да приспособят отведнъж дейностите си по производството и разпространението на стоки или предоставяне на услуги в цялата Общност; като има предвид, че за тази цел марките, даващи възможност на техните продукти или техните услуги да бъдат идентифицирани по един и същи начин в цялата Общност между правните инструменти, с които предприятията би трябвало да разполагат за тези цели, без да се съобразяват с границите, са особено подходящи;

като има предвид, че действието на Общността изглежда необходимо, за да се осъществят посочените по-горе цели на Общността; като има предвид че това действие включва създаването на правила на Общността за марките, предоставящи на предприятията правото да придобиват, по реда на една процедурна система, марки, които се ползват с еднаква защита и произвеждат своя ефект на цялата територия на Общността; като има предвид, че така обявеният принцип на единният характер на марката на Общността, се прилага, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго;

---

<sup>1</sup> ОВ С 351, 31.12.1980 г., стр. 1 и ОВ С 230, 31.8.1984 г., стр. 1.

<sup>2</sup> ОВ С 307, 14.11.1983 г., стр. 46 и ОВ С 280, 28.10.1991 г., стр. 153.

<sup>3</sup> ОВ С 310, 30.11.1981 г., стр. 22.

като има предвид, че със сближаване на националните законодателства не могат да се преодолеят пречките на териториалната приложимост на правата, които законодателствата на държавите-членки предоставят на собствениците на марка; като има предвид че, за да се даде възможност на предприятията да упражняват безпрепятствено стопанска дейност на целия общ пазар, е необходимо да се създадат марки, регулирани от единно законодателство на Общността, пряко приложимо във всички държави-членки;

като има предвид, че след като Договорът не е предвидил специални правомощия за действие за създаването на такъв правен инструмент, следва да бъде приложен член 235 от Договора;

като има предвид, че законодателството на Общността по отношение на марките все пак не заменя законодателството на държавите-членки относно марките; като има предвид, че всъщност не се оказва оправдано предприятията да бъдат задължавани да подават заявка за регистрация на техни марки като марки на Общността; като има предвид, че националните марки продължават да бъдат необходими за предприятията, които не желаят защита на техните марки на ниво Общност;

като има предвид, че правото върху марка в Общността не може да бъде придобито освен чрез регистрация, и че регистрацията се отказва именно ако марката няма отличителни белези, ако тя е незаконна или ако е в противоречие с по-ранни права;

като има предвид, че защитата, предоставена от марка на Общността, чиято цел е именно да гарантира марката като наименование за произход, е абсолютна в случай на идентичност между марката и знака и между стоките или услугите; като има предвид, че защитата се прилага също в случаи на сходство между марката и знака и между стоките или услугите; като има предвид, че следва да се даде тълкуване във връзка с вероятността от объркване; като има предвид, че вероятността от объркване, чиято оценка зависи от многобройни фактори и по-специално от признаването на марката на пазара, от асоциацията която може да бъде направена с използвания или регистриран знак, от степента на сходство между марката и знака и между посочените стоки или услуги, представлява специфично условие за такава защита;

като има предвид, че от принципа за свободно движение на стоките следва, че собственикът на дадена марка на Общността не трябва да бъде упълномощен да забрани използването ѝ от трети лица във връзка със стоки, които са били пуснати в обръщение в Общността с тази марка, от него самия или с неговото съгласие, освен ако има законни основания, за оспорването от титуляра на последващата комерсиализация на стоките;

като има предвид, че не е оправдано да се защитават марки на Общността и срещу тях, всяка марка, която е регистрирана преди тях, освен когато марките са действително използвани;

като има предвид, че марката на Общността следва да бъде разглеждана като обект на собственост, която съществува независимо от предприятията, чиито стоки или услуги тя обозначава; като има предвид, че съответно тя трябва да може да бъде прехвърляна, освен при наличие на по-голяма необходимост от предотвратяване на въвеждане на обществеността в заблуждение в резултат на

прехвърлянето. Тя трябва, освен това, да може да бъде давана в залог на трети лица или да бъде обект на лицензия;

като има предвид, че са необходими административни мерки на ниво Общност, във връзка с всяка марка, за прилагане на Закона за марката, създаден с настоящия регламент; като има предвид, че поради това е необходимо, като се запазва съществуващата структура на институциите на Общността и равновесието на властите, да се създаде Служба за хармонизация на вътрешния пазар, (марки и дизайни) независима в техническо отношение и притежаваща достатъчна правна, административна и финансова автономност; като има предвид, че за тази цел, е необходимо и подходящо тя да бъде орган на Общността, който притежава правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които са му предоставени от настоящия регламент, в рамките на законодателството на Общността и без да накърняват правомощията упражнявани от институциите на Общността;

като има предвид, че е необходимо да се гарантира, че страните, които са засегнати от решенията, взети от службата, са защитени от закона, който е пригоден към специалния характер на Закона за марката; като има предвид, че за тази цел, е изготвена разпоредба, че решенията на проверяващите и на различните подразделения на службата подлежат на обжалване; като има предвид, че когато отделът, чието решение е оспорвано не промени решението си, тя я препраща на апелативния орган на службата, който взема решение; като има предвид, че решенията на апелативните органи също подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности, който е компетентен както да отмени, така и да измени оспорваното решение;

като има предвид, че съгласно Решение 88/591/ЕОВС, ЕИО, Евратом на Съвета от 24 октомври 1988 г. за създаване на Първоинстанционния съд на Европейските общности<sup>4</sup>, изменено с Решение 93/350/Евратом, ЕОВС, ЕИО от 8 юни 1993 г.<sup>5</sup>, той упражнява като първа инстанция правомощията, предоставени на Съда на Европейските общности с Договорите за създаване на Общностите, по-специално що се отнася до жалбите, подадени съгласно член 173, алинея втора от Договора ЕО, както и с приетите актове за тяхното приложение, освен ако е предвидено друго в акт за създаване на орган, регулиран от законодателството на Общността; като има предвид, че следователно правомощията, предоставени от настоящия регламент на Съда за отмяна и изменение на решенията на Апелативни съдилища се изпълняват, на първа инстанция, от Първоинстанционния съд, в съответствие с цитираното по-горе решение;

като има предвид, че за да се подобри защитата на марките на Общността държавите-членки следва да посочат, като изхождат от техните национални системи, възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни съдилища, компетентни в областта на подправянето и на валидността на марката на Общността;

---

<sup>4</sup> ОВ L 319, 25.11.1988 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 241, 17.8.1989 г., стр. 4.

<sup>5</sup> ОВ L 144, 16.6.1993 г., стр. 21.

като има предвид, че е необходимо решенията относно валидността и подправянето на марките на Общността трябва да имат действие и да се прилагат в цялата Общност като това е единствения начин да се избегнат противоречащи си решения на съдилищата и на службата и накърняване на единния характер на марките на Общността; като има предвид, че за всички съдебни искове относно марките на Общността, се прилагат правилата на Брюкселската конвенция за подсъдността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела, освен ако настоящият регламент дерогира от това правило;

като има предвид, че следва да се избегнат противоречиви съдебни решения относно действия, които включват същите действия и същите страни и които са издадени за едни и същи факти въз основа на дадена марка на Общността и на паралелни национални марки; като има предвид, че за тази цел, когато са заведени искове в една и съща държава-членка, средствата за постигане на тази цел трябва да се потърсят в националните процесуални норми, които не са накърнени от настоящия регламент, докато когато исковете са заведени в различни държави-членки, разпоредбите изготвени по правилата относно висящо дело на един и същи правен спор пред две различни равни по степен съдилища и за взаимната зависимост на исковете на цитираната по-горе Брюкселска конвенция, се оказват подходящи;

като има предвид, че, с цел да гарантира пълната автономност и независимостта на службата, се смята за необходимо на нея да ѝ бъде предоставен самостоятелен бюджет, в който приходите включват главно постъпленията от таксите, дължими от ползвателите на системата; като има предвид, че въпреки това бюджетната процедура на Общността продължава да се прилага когато става въпрос за евентуални субсидии в тежест на бюджета на Европейските общности; като има предвид, че, освен това, одита на сметките следва да се извършва от Сметната палата;

като има предвид, че са необходими изпълнителни мерки за прилагането на регламента, и по-специално, що се отнася до приемането и изменението на правилата за таксите и на един регламент за прилагане; като има предвид, че е редно тези мерки да бъдат приети от Комисията, подпомагана от комитет на представителите на държавите-членки, в съответствие с процедурните правила, установени в член 2, процедура III, вариант б) от Решението 87/373/ЕИО на Съвета от 13 юли 1987 г. относно определяне процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия на Комисията<sup>6</sup>,

**ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:**

**ДЯЛ I**

## **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

*Член 1*

### **Марка на Общността**

---

<sup>6</sup> ОВ L 197, 18.7.1987 г., стр. 33.

1. Марка за стоки или услуги, регистрирани в съответствие с условията, които се съдържат в настоящия регламент са наречени по-долу „марки на Общността“.

2. Марката на Общността има единен характер. Тя има едни и същи последици в цялата Общност: тя може да бъде регистрирана, прехвърляна, да бъде предмет на решение за отказ, на решение за лишаване от права на притежател или за заличаване, а нейното използване може да бъде забранено само за цялата Общност. Настоящият принцип се прилага, освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент.

## *Член 2*

### **Служба**

С настоящото се създава Служба за хармонизация на вътрешния пазар (марки и дизайни), наричано по-долу „Служба“.

## *Член 3*

### **Правомощия**

За целите на прилагането на настоящия регламент, предприятията и дружествата както и другите юридически органи се считат за юридически лица, които, според законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право, от свое собствено име, да бъдат носители на права и на задължения от всякакъв характер, да сключват договори или да извършват други правни действия или да предават на съд или да бъдат съдени.

## **ДЯЛ II**

### **ЗАКОН ЗА МАРКИТЕ**

#### **РАЗДЕЛ 1**

#### **ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА. ПОЛУЧАВАНЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА**

## *Член 4*

### **Знаци, които могат да съставляват една марка на Общността**

Марката на Общността може да се състои от всички знаци, които могат да бъдат изобразени по графичен начин, по-специално думите, включително и имената на хора, рисунките, буквите, цифрите, формата на изделието или начина, по който е представено, при условие че такива знаци могат да отличат продуктите или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.

## *Член 5*

### **Притежатели на марки на Общността**

1. Следните физически или юридически лица включително органите, създадени съгласно публичното право, могат да бъдат притежатели на марки на Общността:

- а) граждани на държавите-членки;
- б) граждани на други държави, страни по Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, наричана по-долу „Парижката конвенция“; или
- в) граждани на държави, които не са страни по Парижката конвенция, които имат адрес на управление или седалище, или едно действащо и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността или на една държава, страна по Парижката конвенция; или
- г) граждани, различни от тези посочени в буква в) на държава, която не е страна по Парижката конвенция и която, според публикувани констатации, предоставя, по отношение на марките, на гражданите на всички държави-членки същата защита на марките, както на своите граждани и която, когато гражданите на държавите-членки трябва да докажат регистрацията на марката в страната по произход, признава регистрацията на марката на Общността за такова доказателство.

2. По отношение на прилагането на параграф 1 лицата без гражданство, така както е определено в член 1 от Конвенцията относно статута на лицата без гражданство, подписана в Ню Йорк на 28 септември 1954 г., и бежанците, така както е определено в член 1 от Конвенцията за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г. и изменена с Протокола за статута на бежанците, подписан в Ню Йорк на 31 януари 1967 г., се считат като граждани на страната, в която те обикновено пребивават постоянно.

3. Лицата, които са граждани на една държава посочена в параграф 1, буква г) трябва да докажат, че марката, за която е подадена заявка за марка на Общността, е предмет на регистрация в държавата по произход, освен ако, съгласно публикувани констатации, марките на гражданите на държавите-членки не се регистрират в съответната държава по произход без да е необходимо да се докаже предишна регистрация като марка на Общността или национална марка в дадена държава-членка.

#### *Член 6*

### **Начини за придобиване на марка на Общността**

Марка на Общността се получава чрез регистрация.

#### *Член 7*

### **Абсолютни основания за отказ**

1. Отказва се регистрацията на:

- а) знаците, които не отговарят на изискванията на член 4;
- б) марките, които са лишени от отличителни белези;
- в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат, в търговията, за да се означаи вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на

производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености;

г) марките, които се състоят предимно от знаци или означения станали обичайни в ежедневиия език или в почтените и трайни търговски практики;

д) знаците, които се състоят главно от:

i) от формата, която е резултат от наложена естеството на самите стоки; или

ii) от формата на стоката, необходима за получаването на технически резултат; или

iii) от формата, която дава съществена стойност на стоките;

е) марките, които противоречат на обществения ред и на приетите принципи на морала;

ж) марките, които са от такова естество, че да заблудят обществеността, например по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугата;

з) марките, които поради липса на разрешение от компетентните органи, трябва да бъдат отказани въз основа на член 6 В от Парижката конвенция;

и) марките, които съдържат отличителни знаци, емблеми или гербове различни от тези посочени в член 6 В от Парижката конвенция и представляващи особен обществен интерес, освен ако регистрацията им е била разрешена от компетентния орган.

2. Параграф 1 се прилага, независимо, че мотивите за отказ съществуват само в една част на Общността.

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилага ако марката е станала отличителна за стоките или услугите, за които се иска регистрацията отличителни свойства след употребата ѝ, която е била осъществена.

## *Член 8*

### **Относителни основания за отказ**

1. При възражение на притежателя на предишна марка, се отказва регистрация на заявената марка:

а) когато тя е идентична с предишната марка и когато стоките или услугите, за които се прилага регистрацията са идентични със стоките и услугите с които се опазва предишната марка;

б) когато поради своята идентичност или прилика с предишната марка и поради идентичността или приликата на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, в която предишната марка е защитена; вероятността от объркване включва риска от свързване с предишната марка.

2. За целите на параграф 1 „по-ранни марки“ означават:

а) марки от следните видове, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от тази на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността, като се взема предвид, когато е уместно, приоритетите, обявени по отношение на тези марки:

i) марки на Общността;

ii) марките, регистрирани в една държава-членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия, в Вedomството за марките на Бенелюкс;

iii) марките, които са регистрирани съгласно международни договорености, които са в сила в дадена държава-членка;

б) заявките за марки, посочени в буква а), при условие че бъдат регистрирани;

в) марки, които към датата на подаване на заявката за регистрация на марка на Общността или, когато е уместно, към датата претендиране на приоритет, по отношение на заявката за регистрация на марка на Общността, са общоизвестни в дадена държава-членка съгласно смисъла в който думата „общоизвестен“ се използва в член 6 А от Парижката конвенция.

3. При противопоставяне на притежателя на марката, също се отказва регистрация на дадена марка, когато тя е поискана от агента или представителя на притежателя на марката, от негово собствено име и без съгласието на притежателя, освен ако този агент или този представител не обоснове действията си.

4. При противопоставяне на притежателя на една нерегистрирана марка или на друг знак, използван в търговията, с обхват по-голям от средния местен обхват, марката, за която се подава заявка не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на държавата-членка, което регулира този знак:

а) правата по отношение на този знак са били придобити преди датата на подаването на заявката за регистрация на марка на Общността или приоритетната дата, обявена за подаване на заявката за регистриране на марка на Общността;

б) този знак предоставя на притежателя си правото да забрани използването на една по-късно регистрирана марка.

5. При възражение на притежателя на по-ранна марка по смисъла на параграф 2, марката, за която е била подадена заявката, не се регистрира, когато е идентична или подобна на по-ранна марка и трябва да бъде регистрирана за стоки или услуги, които не са подобни на тези, за които предишната марка е регистрирана, когато, в случай на по-ранна марка на Общността, тя се ползва с добра репутация в Общността, а в случай на по-ранна национална марка, тя се ползва с добра репутация в съответната държава-членка, и когато ползването без основателна причина на марка, за която е била подадена заявка се ползва неоснователно от отличителните белези или от добрата репутация на по-ранната марка, или ще ѝ нанесе вреда.



## РАЗДЕЛ 2

### ДЕЙСТВИЕ НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

#### Член 9

##### Права предоставени от марката на Общността

1. Марката на Общността предоставя на своя притежател изключително право. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва по време на търговията:

а) знак, който е идентичен с марката на Общността за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които марката на Общността е регистрирана;

б) всеки знак, за който, поради неговата идентичност или прилика с марката на Общността и поради идентичността или приликата на продукти или услуги, обхванати от марката и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва вероятността от свързване между знака и марката;

в) всеки знак, който е идентичен или подобен на марката на Общността за стоки или за услуги, които не са подобни на тези, за които марката на Общността е регистрирана, когато тя има добра репутация в Общността и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния белег или от известността на марката на Общността или им нанася вреда.

2. Може също да бъде забранено, ако условията изложени в параграф 1 са налице:

а) да се поставя знака върху стоките или върху техните опаковки;

б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара или да се съхраняват за тези цели под този знак или да се предлага да се предоставят услуги под този знак;

в) да се внасят или да се изнасят стоки с този знак;

г) да се използва знака в деловите книжа и в рекламата.

3. Правата, предоставени от марката на Общността, могат да се противопоставят на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката. Въпреки това, може да бъде поискано разумно обезщетение за въпроси, повдигнати след публикуването на заявката за марка на Общността, които след публикуването на регистрацията на марката биха били забранени в резултат на това публикуване. Сезираният съд не може да се произнесе по същество докато регистрацията не бъде публикувана.

#### Член 10

##### Възпроизвеждане на марката на Общността в речниците

Ако възпроизвеждането на дадена марка на Общността в речник, в енциклопедия или в сходно справочно произведение, създава впечатлението, че тя представлява родово наименование на стоки или услуги, за които марката е регистрирана, издателят, по искане на притежателя на марката на Общността, гарантира, че възпроизвеждането на марката, най-късно при следващото издание на публикуването, е придружено от указанието, че това е регистрирана марка.

#### *Член 11*

##### **Забрана за използване на марка на Общността, регистрирана от името на агент или на представител**

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, той има право да се противопостави на използването на неговата марка от неговия агент или представител, ако той не е разрешил това използване, освен ако агентът или представителят не оправдаят действията си.

#### *Член 12*

##### **Ограничения на действието на марката на Общността**

Марката на Общността не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия :

а) неговото име или адрес;

б) означения, свързани с вида, с качеството, с количеството, с предназначението, стойността, географския произход, с момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата или с други характеристики на стоките и услугите;

в) марката, когато това е необходимо, за да се означаи предназначението на даден продукт или услуга, по-специално като допълнителни или резервни части,

при положение че ги използва в съответствие с почтената практика в областта на производството или търговията.

#### *Член 13*

##### **Изчерпване на правата, предоставени от марката на Общността**

1. Марката на Общността не позволява на своя притежател да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Общността под тази марка от притежателя или с негово съгласие.

2. Параграф 1 не се прилага когато съществуват законни основания, които да оправдаят оспорването от страна на титуляра на по-нататъшното търгуване на стоките, по-специално когато състоянието на стоките е променено или влошено след тяхното пускане на пазара.

#### *Член 14*

##### **Допълнително прилагане на националното законодателство в областта на подправянето**

1. Последниците от марка на Общността се регулират единствено от разпоредбите на настоящия регламент. В други случаи, подправянето на дадена марка на Общността се регулират от националното законодателство относно подправянето на дадена национална марка в съответствие с разпоредбите на дял X.

2. Настоящият регламент не изключва действия отнасящи се до марка на Общността да бъдат сведени до законодателството на държавите-членки, по-специално относно гражданската отговорност и нелоялната конкуренция.

3. Приложимият процедурен правилник се прилага в съответствие с разпоредбите на дял X.

## **РАЗДЕЛ 3**

### **ИЗПОЛЗВАНЕ НА МАРКИ НА ОБЩНОСТТА**

#### *Член 15*

#### **Използване на марки на Общността**

1. Ако, в срок от пет години, считано от регистрацията, притежателят не е пуснал марката на Общността в първоначална употреба в Общността във връзка със стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат петгодишен период, марката на Общността е предмет на санкции, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползване.

2. Следното също така представлява използване по смисъла на параграф 1:

а) използването на марка на Общността под форма, която се различава по елементи, които не променят отличителния характер на марката във формата, в която тя е била регистрирана;

б) поставянето на марката на Общността върху стоките или върху тяхната опаковка в Общността единствено за целите на износа.

3. Използването на марката на Общността със съгласието на притежателя се счита, че представлява употреба от титуляра.

## **РАЗДЕЛ 4**

### **МАРКИ НА ОБЩНОСТТА КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ**

#### *Член 16*

#### **Приравняване на марките на Общността с националната марка**

1. Освен ако членове 17 - 24 не предвиждат друго, марката на Общността като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Общността като национална марка, регистрирана в държавата-членка, в която, според регистъра на марките на Общността:

а) се намира седалището или адресът на управление на притежателя към съответната дата; или

б) когато буква а) не се прилага, притежателят има предприятие към съответната дата.

2. В случаите, които не са предвидени в параграф 1, държавата-членка посочена в този параграф е държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

3. Ако две или повече лица са упоменати в регистъра за марките на Общността като съпритежатели, параграф 1 се прилага по отношение на този, който е вписан първи; при липса на такъв, той се прилага, по реда на тяхното вписване по отношение на следващите съпритежатели, които са упоменати там. Когато параграф 1 не се прилага по отношение на никой от съпритежателите, се прилага параграф 2.

### *Член 17*

#### **Прехвърляне**

1. Марка на Общността може да бъде прехвърляна, отделно от каквото и да било прехвърляне на предприятието, по отношение на част или на всички стоки или услуги, за които тя е била регистрирана.

2. Прехвърлянето на цялото предприятие включва прехвърлянето на марката на Общността, освен ако, в съответствие със законодателството, регулиращо прехвърлянето, съществува договореност в противен смисъл или това се подразбира ясно от обстоятелствата. Тази разпоредба се прилага по отношение на договорното задължение за прехвърляне на предприятието.

3. Без да се накърнява параграф 2, предоставянето на марка на Общността се прави писмено и изисква подписа на страните по договора, освен ако то произтича от съдебно решение, в противен случай то е невалидно.

4. Когато от документите по прехвърлянето е ясно, че поради прехвърлянето, марката на Общността ще може да заблуди обществеността по отношение на естеството, качеството или географския произход на стоките или на услугите, по отношение на които тя е регистрирана, службата не регистрира прехвърлянето, освен ако правоприемникът не се съгласи да ограничи регистрацията на марката на Общността по отношение на стоки или на услуги, за които не е вероятно да бъде подвеждаща.

5. По искане на една от страните, прехвърлянето се вписва в регистъра и се публикува.

6. Докато прехвърлянето не е било вписано в регистъра, правоприемникът не може да се позовава на правата произтичащи от регистрацията на марката на Общността.

7. Когато трябва да бъдат спазени срокове по отношение на службата, правоприемникът може да направи в службата декларациите, предвидени за тази цел, веднага щом тя получи искането за регистриране на прехвърлянето.

8. Всички документи, които изискват нотифициране на притежателя на марката на Общността, в съответствие с член 77, се адресира до лицето регистрирано като притежател.

#### *Член 18*

### **Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент**

Когато марка на Общността е била регистрирана на името на агента или на представителя на този, който е титуляр на тази марка, без разрешението на притежателя, той има право да иска предоставянето в негова полза на упоменатото регистриране, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

#### *Член 19*

### **Вещни права**

1. Марката на Общността може, независимо от предприятието, да бъде дадена като гаранция или да бъде предмет на други вещни права.
2. По искане на една от страните, правата упоменати в параграф 1 се вписват в регистъра и се публикуват.

#### *Член 20*

### **Принудително изпълнение**

1. Марка на Общността може да бъде предмет на принудително изпълнение.
2. По отношение на процедурата по принудително изпълнение по отношение на марка на Общността, изключителна компетентност имат съдилищата и органите на държавата-членка определена в съответствие с член 16.
3. По искане на една от страните, принудителното изпълнение се вписва в регистъра и се публикува.

#### *Член 21*

### **Процедура по несъстоятелност или сходни процедури**

1. До влизането в сила в държавите-членки на общите правила в тази област, единствената държава-членка, в която марка на Общността може да бъде включена в процедура по несъстоятелност или в сходна процедура, е тази, в която където първо е била открита такава процедура по смисъла на националното законодателство или на конвенциите, приложими в тази област.
2. Когато марка на Общността е включена в процедура по несъстоятелност или в сходна процедура, вписването на това обстоятелство в регистъра и публикуването му става по искане на компетентния национален орган.

## Член 22

### Лицензиране

1. Марка на общността може да бъде обект на лицензия за всички или за някои от стоките или услугите, за които тя е регистрирана и за част или за цялата Общност. Лицензията може да бъде изключителна и неизключителна.
2. Притежателят на марка на Общността може да се позове на правата, предоставени от тази марка срещу лицензополучател, който нарушава една от клаузите на лицензионния договор по отношение на неговия срок, на формата предмет на регистрацията, под която марката може да бъде използвана, естеството на стоките или на услугите за които е предоставена лицензията, територията на която марката може да бъде поставяна, или качеството на произвежданите стоки или на предоставяните от лицензополучателя услуги.
3. Без да се накърняват разпоредбите на лицензионния договор, лицензополучателят може да започне да води процедура за подправянето на марка на Общността само със съгласието на титуляра ѝ. Въпреки това, притежателят на изключителна лицензия може да започне да води такава процедура, ако, след известие, титулярът на марката не предприеме сам действия срещу подправянето в рамките на подходящ срок.
4. Всеки лицензополучател има право да се намеси в процедурата по подправянето започната от титуляра на марката на Общността за да получи възстановяване на щетите, които са му причинени.
5. По искане на една от страните, предоставянето или прехвърлянето на една лицензия за марка на Общността се вписва в регистъра и се публикува.

## Член 23

### Действие по отношение на трети лица

1. Правните действия, посочени в членове 17, 19 и 22 относно марката на Общността имат действие по отношение на трети лица във всички държави-членки едва след вписването им в регистъра. Въпреки това, преди неговото вписване, едно такова действие има ефект по отношение на трети лица, които са придобили права по отношение на марката преди датата на това действие, но които са знаели за него към момента на придобиването на тези права.
2. Параграф 1 не се прилага по отношение на лице, което придобива марка на Общността или право върху марката на Общността чрез прехвърлянето на цялото предприятие или чрез всяко друго универсално правоприемство.
3. Ефектът по отношение на трети лица на правните действия посочени в член 20 се урежда от законодателството на държавата-членка, определена в съответствие с член 16.
4. До влизането в сила на общи правила за държавите-членки в областта на несъстоятелността, противопоставимостта спрямо третите лица на една процедура по несъстоятелност или на сходни процедури се регулира от законодателството на държавата-членка, в която за първи път е била започната

такава процедура по смисъла на националното законодателство и конвенциите, приложими в тази област.

#### *Член 24*

### **Заявка за марка на Общността, като обект на собственост**

Членове 16—23 се прилагат по отношение на заявките за марка на Общността.

#### **ДЯЛ III**

### **ЗАЯВКА ЗА МАРКА НА ОБЩНОСТТА**

#### **РАЗДЕЛ 1**

### **ПОДАВАНЕ НА ЗАЯВКА И УСЛОВИЯ, НА КОИТО ТЯ ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯ**

#### *Член 25*

#### **Подаване на заявка**

1. Заявката за марка на Общността се подава по избор на заявителя:

а) в службата; или

б) в централната служба за индустриална собственост на една държава-членка или в службата на Бенелюкс за марките. Така подадената заявка има същия ефект, както ако бъде подадена на същата дата в службата.

2. Когато заявката е подадена в централната служба за индустриална собственост на дадена държава-членка или в службата на Бенелюкс за марките, тази служба или това бюро предприема всички необходими мерки за да предаде заявката на службата на Общността за марките в срок от две седмици след подаването. Тя може да изиска от заявителя такса, която не надвишава свързаната с това административна стойност при приемането и при предаването на заявката.

3. Заявките, посочени в параграф 2, които достигат до службата след изтичането на срок от един месец след тяхното подаване се смятат за оттеглени.

4. Десет години след влизането в сила на настоящия регламент, Комисията изготвя доклад относно функционирането на системата на подаване на заявката за марка на Общността, придружен, ако има такива, от предложения целящи да променят тази система.

#### *Член 26*

#### **Условия, на които трябва да отговаря заявката**

1. Заявка за марка на Общността съдържа:

а) искане за регистрация на марка на Общността;

- б) информация, която позволява да се идентифицира заявителя;
- в) списък на стоките и на услугите, за които се иска регистрацията;
- г) представянето на марката.

2. Заявката за марка на Общността е основание за плащане на такса за подаване на заявка и, когато е уместно, на една или повече такси на клас.

3. Заявката за марка на Общността трябва да отговаря на условията, установени в регламента за изпълнение, посочен в член 140.

#### *Член 27*

### **Дата на подаване**

Датата на подаване на заявката за марка на Общността е датата, на която документите, които съдържат информацията, определена в член 26, параграф 1 са подадени в службата от заявителя или, ако заявката е била подадена в централната служба на държава-членка или в службата по марките на Бенелюкс, в него, при условие че бъде платена таксата за подаване на заявката в срок от един месец, считано от представянето на горепосочените документи.

#### *Член 28*

### **Класификация**

Стоките и услугите, за които се прилагат марки на Общността се класифицират според системата за класификация, предвидена в регламента за изпълнение.

## **РАЗДЕЛ 2**

### **ПРИОРИТЕТ**

#### *Член 29*

### **Право на приоритет**

1. Лице, което надлежно е подало заявка за марка в или за една от държавите, страни по Парижката конвенция, или неговият правопреемник, се ползват, при подаването на заявка за марка на Общността за същата марка и за стоки или за услуги идентични с или съдържащи се в тези, за които е било подадена заявка, от право на приоритет за период от шест месеца считано от датата на подаване на първата заявка.

2. Всяко подаване, което е еквивалентно на редовно национално подаване по силата на националното законодателство на държавата, в която е било направено или по силата на двустранни или многостранни договорености се признава като порождащо право на приоритет.



3. Под редовно национално подаване се разбира всяко подаване, което е достатъчно за да се установи датата, на която заявката е била подадена, какъвто и да е резултатът от тази заявка.

4. Последваща заявка за марка, което е била предмет на предишна първа заявка по отношение на същите стоки и на същите услуги, и която е подадена или по отношение на същата страна се счита като първа заявка за целите на определяне на приоритет, при условие че, към датата на подаване на последваща заявка, предходната заявка била оттеглена, оставена без движение или е получила отказ без да е била подложена на публична проверка и без да произтичат права, и което още не е послужила за основание за претендиране на право на приоритет. Тогава предишната заявка не може повече да служи за основание за претендиране на право на приоритет.

5. Ако първото подаване е направено в държава, която не е страна по Парижката конвенция, параграфи 1-4 се прилагат само в степенята в която тази държава, според публикувани констатации, предоставя, на основата на едно първо подаване направено в службата, право на приоритет, подчинено на условията и имащо същите последици като тези, установени в настоящия регламент.

#### *Член 30*

### **Претенция за приоритет**

Заявителят, който иска да се възползва от приоритета на предишна заявка е длъжен да представи декларация за приоритет и едно копие от предишна заявка. Ако езикът на последната не е един от езиците на службата, заявителят е длъжен да представи превод на предишната заявка на едни от тези езици.

#### *Член 31*

### **Действие на правото на приоритет**

В резултат на действието на правото на приоритет, датата на предимството се счита като дата на подаване на заявката за марка на Общността за целите на определянето на поредността на правата.

#### *Член 32*

### **Значение на националното подаване на заявката**

Заявката за марка на Общността, на която е била дадена дата на подаване има, в държавите-членки, значение на редовно национално подаване, като се отчита, когато са налице условията за това, правото на приоритет, на което се прави позоваване в подкрепа на искането за марка на Общността.

## **РАЗДЕЛ 3**

### **ИЗЛОЖБЕН ПРИОРИТЕТ**

#### *Член 33*

### **Изложбен приоритет**

1. Ако заявителят за марка на Общността е представил, под марката, за която е подадена заявката, стоки или услуги, по време на международна изложба, официална или официално призната по смисъла на Конвенцията относно международните изложби подписана в Париж на 22 ноември 1928 г. и последно изменена на 30 ноември 1972 г., той може, при условие че подава заявка в срок от шест месеца, считано от датата на първото представяне на стоките или на услугите с марката, за която е подадена заявка, да се позовава, считано от тази дата, на право на предимство по смисъла на член 31.

2. Всеки заявител, който желае да се позове на предимство, в съответствие с параграф 1, трябва, при условията посочени в регламента за изпълнение да представи доказателства, че стоките или услугите са били представени на изложбата с подадената марка.

3. Изложбено предимство предоставено в една държава-членка или в една трета страна не продължава срока на предимство, предвиден в член 29.

## **РАЗДЕЛ 4**

### **ПРЕТЕНДИРАНЕ НА ПРЕДХОДНОСТ НА НАЦИОНАЛНА МАРКА**

#### *Член 34*

#### **Претенция за предишна регистрация на националната марка**

1. Притежателят на по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително на марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, които имат действие в държава-членка, който подава заявка за същата марка, с цел тя да бъде регистрирана като марка на Общността за стоки или за услуги идентични с тези, за които по-ранната марка е била регистрирана или съдържащи се в тях, може да претендира за марката на Общността дата на предишна регистрация на по-ранната марка, по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Единствената последица от предишната регистрация, съгласно настоящия регламент е, че когато притежателят на марката на Общността се откаже от по-ранната марка или я остави да бъде заличена, се счита, че той продължава да се ползва със същите права, като тези, които той би имал ако по-ранната марка продължи да бъде регистрирана.

3. По-ранната дата на регистрация, претендирана за марката на Общността се заличава, когато притежателят на по-ранната марка, чиято предишна регистрация се претендира, е отменена или когато тази марка е обявена за невалидна или когато от нея бъде направен отказ преди регистрацията на марката на Общността.

#### *Член 35*

#### **Претендиране на предишна регистрация след регистрирането на марка на Общността**

1. Притежателят на марка на Общността, който е притежател на идентична по-ранна марка, регистрирана в държава-членка, включително марка регистрирана в страните от Бенелюкс, или на марка, която е била предмет на международна регистрация, която има действие в държава-членка, за идентични стоки или услуги, може да претендира предишна регистрация на по-ранната марка по отношение на държавата-членка, в която или за която тя е била регистрирана.

2. Прилага се член 34, параграфи 2 и 3.

#### ДЯЛ IV

### ПРОЦЕДУРА ПО РЕГИСТРАЦИЯТА

#### РАЗДЕЛ 1

#### РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЗАЯВКИТЕ

##### *Член 36*

#### **Проверка на условията за подаване**

1. Службата проверява:

а) дали заявката за марка на Общността отговаря на условията за предоставяне на дата за подаване в съответствие с член 27;

б) дали заявката за марка на Общността отговаря на условията, определени в регламента за изпълнението;

в) когато е приложимо, дали таксите за клас са били платени в предвидения срок.

2. Когато заявката за марка на Общността не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, службата кани заявителя да отстрани, в определените срокове, нередностите или да заплати дължимите такси.

3. Ако в тези срокове не бъдат отстранени констатираните нередности или не бъдат заплатени дължимите такси, съгласно параграф 1, буква а), заявката не се разглежда като заявка за марка на Общността. Ако заявителят се съобрази с поканата на службата, тя предоставя, като дата на подаване на заявката, датата на която са били отстранени констатираните нередности или е било извършено дължимото плащане.

4. Ако констатираните нередности съгласно параграф 1, буква б) в установените срокове не бъдат отстранени, службата отхвърля заявката.

5. Ако неизпълнението на задължението за плащане, констатирано съгласно параграф 1, буква в) не бъде отстранено, в рамките на определените срокове, заявката се счита за оттеглена, освен ако не стане ясно кои са класовете изделия или услуги, които платената сума е предназначена да покрие.

6. Неспазването на разпоредбите отнасящи се до претенцията за приоритет води до загуба на правото на приоритет на заявката.

7. Ако не бъдат изпълнени условията относно претенцията за предишна регистрация на национална марка, води до загуба на това право по отношение на заявката.

#### *Член 37*

##### **Проверка на условията свързани с посочването на притежателя**

1. Когато, съгласно член 5, заявителят не може да бъде притежател на марка на Общността, заявката се отхвърля.
2. Заявката може да не бъде отхвърлена само след като на заявителя е била предоставена възможност да оттегли заявката или да изложи своите възражения.

#### *Член 38*

##### **Проверка относно абсолютните основания за отказ**

1. Когато, съгласно член 7 е отказано да бъде регистрирана марка за всички или за част от стоките или от услугите, за които е подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за тези стоки или услуги.
2. Когато марката съдържа елемент, който няма отличителни белези и когато включването на този елемент в марката може да породви съмнения относно обхвата на защитата на марката, службата може да поиска, като условие за регистрацията на въпросната марка заявителят да декларира, че той няма да се позовава на изключителни права по отношение на този елемент. Това опровержение се публикува едновременно със заявката или, според случая, с регистрацията на марката на Общността.
3. Заявката не се отхвърля преди на заявителят да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите възражения.

## **РАЗДЕЛ 2**

### **ПРОУЧВАНЕ**

#### *Член 39*

##### **Проучване**

1. Когато службата е предоставила дата за подаване на заявката за марка на Общността и е установила, че заявителят отговаря на условията, посочени в член 5, тя изготвя доклад за проучване в рамките на Общността, в който се посочват предишните марки на Общността или заявките за предишни марки на Общността, чието съществуване е било открито, и които могат да бъдат противопоставени, в съответствие с член 8, на регистрацията на марката на Общността, за която се подава заявката.

2. Веднага след като е била дадена дата за подаване на заявка за марка на Общността, службата предава копие от него на централните служби по индустриална собственост на всички държави-членки, които са информирали службата за решението си да извършат проучване в техните собствени регистри на марките по отношение на заявките за марки на Общността.

3. Всяка от централните служби за индустриална собственост, посочени в параграф 2, съобщава на службата, в срок от три месеца считано от датата на получаване от нея на заявка за марка на Общността, доклад за проучване, който или посочва предходните национални марки или предходните заявки за национални марки, чието съществуване е било открито и които биха могли да бъдат противопоставени, в съответствие с член 8, на регистрирането на марката на Общността предмет на заявката, или констатира, че проверката не е дала никакви данни за такива права.

4. Службата изплаща известна сума на всяка централна служба по индустриалната собственост за всеки доклад за проверка предоставен от тази служба в съответствие с параграф 3. Сумата, която е една и съща за всяка служба, се определя от бюджетния комитет, с решение взето с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки.

5. Службата незабавно предава на заявителя за марка на Общността за доклада за проучване на ниво Общността и за националните доклади за проучване, които са ѝ били предадени в сроковете, установени в параграф 3.

6. При публикуването на заявката за марката на Общността, което не може да стане преди изтичането на срок от един месец, считано от датата на която службата предава докладите за проучването на заявителя, службата информира притежателите на предишни марки на Общността или на марки на Общността за публикуването на заявката за марка на Общността, цитирани в доклада за проверка в Общността.

7. Пет години след отварянето на службата за подаване на заявки, Комисията представя на Съвета доклад за функционирането на системата за проучване, която е резултат от настоящия член, включително за плащанията правени на държавите-членки съгласно параграф 4 и, ако е необходимо, предложенията за изменение на настоящия регламент, за да се адаптира системата за проучване, като се държи сметка за придобития опит и за развитието на техниките на проучването.

### РАЗДЕЛ 3

## ПУБЛИКАЦИЯ НА ЗАЯВКАТА

### *Член 40*

#### **Публикуване на заявката**

1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на Общността, са изпълнени и ако срокът посочен в член 39, параграф 6 е изтекъл, заявката, доколкото тя не е била отхвърлена в съответствие с членове 37 и 38, се публикува.

2. Ако, след публикуване, заявката е отхвърлена съгласно членове 37 и 38, решението, което е било отхвърлено се публикува когато стане окончателно.

## РАЗДЕЛ 4

### ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ТРЕТИ ЛИЦА И ОСПОРВАНЕ

#### Член 41

##### Възражения на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и органите, представляващи фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат, след публикуването на заявката за марка на Общността, да изпратят на службата писмени възражения посочващи мотивите, поради които марката не се регистрира *ex officio*, и по-специално, съгласно член 7. Те не са страни по процедурата пред службата.

2. Възраженията, посочени в параграф 1 се съобщават на заявителя, който може да вземе становище.

#### Член 42

##### Оспорване

1. В срок от три месеца след публикуването на заявката за марка на Общността може да бъде направено оспорване на регистрацията на марка на основание, че не може да не бъде регистрирана съгласно член 8:

а) от притежателите на по-ранните марки, посочени в член 8, параграф 2, както и от лицензополучателите упълномощени от притежателите на тези марки по отношение на член 8, параграфи 1 и 5,;

б) от притежатели на марки посочени в член 8, параграф 3;

в) от притежатели на по-ранни марки или знаци посочени в член 8, параграф 4 и от лицата, упълномощени съгласно съответното национално законодателство, да упражняват тези права.

2. Известие за оспорване на регистрацията на марката може да бъде предоставено при условията, установени в параграф 1 в случай на публикуване на изменена заявка в съответствие с член 44, параграф 2, второ изречение.

3. Оспорването трябва да бъде направено писмено и трябва да уточнява основанията, на които е направено. То се счита направено едва след плащането на таксата за оспорването. В срока, определен от службата, опонентът може да предостави в подкрепа на този случай факти, доказателства и аргументи.

#### Член 43

##### Разглеждане на оспорването

1. При разглеждането на оспорването службата приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока който им е предоставен от

службата, съображения относно съобщенията на другите страни или на тях самите.

2. По искане на заявителя, притежателят на една предишна марка на Общността, който е предоставил известие за оспорване, представя доказателства, че през петте години предхождащи публикуването на заявката за марка на Общността, предишната марка на Общността е била обект на първоначална употреба в Общността за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и които цитира за обосноваване на оспорването, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, предходната марка е била регистрирана за не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства, оспорването се отхвърля. Ако предишната марка на Общността е била използвана само за една част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за нуждите на разглеждането на оспорването, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на по-ранни национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Общността е заменено с използването в държавата-членка, в която предходната национална марка е защитена.

4. Ако го сметне за необходимо, службата може да покани страните да се помирят.

5. Ако от разглеждането на оспорването става ясно, че е изключено марката да бъде регистрирана за всички или за част от стоките или услугите, за които е била подадена заявка за марка на Общността, заявката се отхвърля за съответните стоки или услуги. В противен случай, оспорването се отхвърля.

6. Решението за отхвърляне на заявката се публикува когато се финализира.

## РАЗДЕЛ 5

### ОТТЕГЛЯНЕ, ОГРАНИЧАВАНЕ И ПРОМЯНА НА ЗАЯВКАТА

#### *Член 44*

#### **Оттегляне, ограничаване и промяна на заявката**

1. Заявителят може по всяко време да оттегли своята заявка за марка на Общността или да ограничи списъка на стоки или услуги, който се съдържа в него. Когато заявката е вече публикувана, оттеглянето или ограничаването също се публикуват.

2. Освен това, заявката за марка на Общността може да бъде изменена по искане на заявителя само за да бъдат поправени името и адреса на заявителя, грешки при изразяването или при транскрипцията, или очевидни грешки, доколкото едно такова поправяне не променя марката или не разширява списъка на стоките или на услугите. Когато измененията се отнасят до начина по който марката е представена или списъка на стоките или услугите, и когато тези изменения се правят след публикуването на заявлението, то се публикува, така както е било изменено.

## РАЗДЕЛ 6

### РЕГИСТРАЦИЯ

#### *Член 45*

#### **Регистрация**

Когато заявката отговаря на изискванията на настоящия регламент, и когато в срока, посочен в член 42, параграф 1 не е било направено нито едно оспорване или когато оспорването е било отхвърлено с окончателно решение, марката се регистрира като марка на Общността, при условие че таксата за регистрацията е била платена в определения срок. Ако таксата не е платена в този срок, искането се счита за оттеглено.

#### ДЯЛ V

### **СРОК, ПОДНОВЯВАНЕ И ПРОМЯНА НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА**

#### *Член 46*

#### **Срок на регистрацията**

Срокът на регистрацията на марката на Общността е десет години считано от датата на подаване на заявката. Регистрацията може да бъде подновена, в съответствие с член 47 за периоди от по десет години.

#### *Член 47*

#### **Подновяване**

1. Регистрацията на марката на Общността се подновява по искане на притежателя на марката или на всяко лице изрично упълномощено от него, при условие че таксите са били платени.
2. Службата информира притежателя на марката на Общността и всеки притежател на регистрирано право върху марката на Общността за изтичането на срока на регистрацията, в подходящ срок преди това изтичане. Липсата на такава информация не ангажира отговорността на службата.
3. Молбата за подновяване се представя в срок от шест месеца, който изтича в последния ден на месеца, през който срокът на защита свършва. Таксите също трябва да се платят в този срок. В противен случай, молбата може все още да бъде представена и таксите платени в рамките на допълнителен срок от шест месеца, който започва да тече в деня след деня посочен в първо изречение, при условие че бъде заплатена допълнителна такса по време на този цитиран допълнителен срок.
4. Когато молбата е подадена или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които марката на Общността е регистрирана, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги.
5. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.



#### *Член 48*

### **Промяна**

1. Марката на Общността не се променя в регистъра през периода на регистрацията нито при подновяването ѝ.
2. Въпреки това, марката на Общността включва името и адреса на притежателя, всяка тяхна промяна, което не засяга съществено идентичността на марката, така както е била регистрирана първоначално, може да бъде регистрирано по молба на притежателя.
3. Публикуването на регистрацията и на промяната съдържа представяне на марката на Общността така както е променена. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от промяната могат да оспорят регистрацията ѝ в срок от три месеца след публикуването.

## **ДЯЛ VI**

### **ОТКАЗ, ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ**

#### **РАЗДЕЛ 1**

### **ОТКАЗ**

#### *Член 49*

### **Отказ**

1. Марката на Общността може да бъде предмет на отказ за всички или за част от стоките или от услугите за които тя е била регистрирана.
2. Отказът се обявява писмено пред службата от притежателя на марката. Той има действие само след като бъде вписан в регистъра.
3. Отказът се вписва в регистрира само със съгласието на притежателя на право, вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия отказът се вписва в регистъра само ако притежателя на марката докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже; това вписване се прави след изтичането на срока посочен в регламента за изпълнение.

#### **РАЗДЕЛ 2**

### **ОСНОВАНИЯ ЗА ОТМЯНА**

#### *Член 50*

### **Основания за отмяна**

1. Притежателят на марката на Общността се обявява за лишен от правата си, въз основа на заявката представена в службата или въз основа на насрещна искова молба в производство по иск за подправяне на защитен обект на индустриална собственост;

а) ако през един непрекъснат период от пет години, марката не е била предмет на първоначална употреба в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана и ако не съществуват основателни причини за неизползване; въпреки това, никой не може да изтъква, че притежателят е лишен от правата си, ако в промеждутъка между изтичането на петгодишния период и представянето на заявката или насрещния иск, използването на марката е било започнато или на подновено; започването или подновяването на използването обаче, направено в срок от три месеца преди представянето на искането или на насрещния иск, като този срок започва да тече най-рано в момента на изтичането на непрекъснатия петгодишен период на неизползване, не се взема предвид когато подготовката за започването или подновяването на използването настъпват едва след като притежателя е научил, че би могло искането да бъде направено или насрещният иск да бъде предявен;

б) ако марката е станала, в резултат на действието или на бездействието на своя притежател, обичайно наименование в търговията на стока или услуга, за която тя е регистрирана;

в) ако, в резултат на използването ѝ от притежателя на марката или с неговото съгласие за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, марката може да заблуди обществеността, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги;

г) ако притежателят на марката не отговаря вече на условията, определени в член 5.

2. Когато основанията за отменяне на правата съществува само за една част от стоките или от услугите, за които марката на Общността е регистрирана, притежателят е обявен за лишен от правата си само за съответните стоки или услуги.

### РАЗДЕЛ 3

## ОСНОВАНИЯ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

### Член 51

#### Абсолютни основания за недействителност

1. Марка на Общността се обявява за невалидна съгласно заявка, предоставена на службата или на базата на насрещен иск предявен в нарушения на производството:

а) когато марка на Общността е била регистрирана в противоречие с разпоредбите на член 5 или на член 7;

б) когато заявителят е бил недобросъвестен при подаване на заявката за марка.

2. Когато марката на Общността е била регистрирана в противоречие с член 7, параграф 1, букви б), в) или г), тя все пак не може да бъде обявена за невалидна ако, чрез използването ѝ, тя е придобила след регистрацията си отличителен характер за стоките или за услугите, за които е била регистрирана.

3. Когато съществува основание за недействителност само за една част от стоките или услугите, за които марката на Общността е била регистрирана, недействителността на марката може да бъде обявена само за съответните стоки или услуги.

## *Член 52*

### **Относителни основания за недействителност**

1. Марката на Общността се обявява за невалидна на основание на заявка подадена до службата или въз основа на насрещен иск при нарушения в производството:

а) когато съществува предишна марка, както е посочено в член 8, параграф 2 и условията, установени в параграф 1 или в параграф 5 от този член са изпълнени;

б) когато съществува марка, както е посочено в член 8, параграф 3 и условията, установени в този параграф са изпълнени;

в) когато съществува предишно право, както е посочено в член 8, параграф 4 и условията, установени в този параграф са изпълнени.

2. Марката на Общността се обявява за невалидна също и въз основа на заявка, подадена до службата или въз основа на насрещен иск за нарушения в производството, ако използването на такава марка може да бъде забранено по силата на едно друго предходно право и по-специално:

а) на право на име;

б) на право на изображение;

в) на авторско право;

г) на право на индустриална собственост.

3. Дадена марка на Общността не може да бъде обявена за невалидна, когато притежателят на дадено право посочено в параграфи 1 или 2 даде изрично съгласието си за регистрацията на марката на Общността преди подаването на заявката за обявяване на недействителността или на насрещния иск.

4. Когато притежателят на едно от правата, посочени в параграфи 1 или 2, който предварително е подал заявка за обявяване на дадена марка на Общността за невалидна или предяви насрещен иск за нарушения в производството, не може да подаде нова заявка за обявяване на недействителността или да отправи насрещен иск на базата на друго от посочените права, на които той би могъл да се позове в подкрепа на първата си заявка или насрещен иск.

5. Прилага се член 51, параграф 3.

### **Ограничаване на правата вследствие търпимост**

1. Притежател на марка на Общността, който е търпял в продължение на пет последователни години, използването на марка на Общността в Общността, като е знаел за тази употреба, не може да претендира за недействителност, нито да се противопоставя на употребата, на основание, че последваща марка по отношение на стоките или услугите, за които е била използвана последваща марка, освен ако регистрацията на заявката за последваща марка на Общността е била извършена недобросъвестно.
2. Когато притежателят на предишна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2 или на друг предишен знак, посочен в член 8, параграф 4 който е търпял в продължение на пет последователни години използването на последваща марка на Общността в държавата-членка, в която тази предишна марка или друг предишен знак е защитен, като е знаел за това използване, повече не може да иска, на основание на предишна марка или на друг предишен знак, или да подаде заявка за обявяване на недействителността нито да се противопостави на използването на последваща марка за стоките или услугите за които е била използвана последваща марка, освен ако регистрацията на заявката за марка на Общността е била извършена недобросъвестно.
3. В случаите, посочени в параграфи 1 или 2, притежателят на последващата марка на Общността не е упълномощен да противопостави използването на предходното право, дори независимо че не е възможно повече позоваване на това право срещу последващата марка на Общността.

## **РАЗДЕЛ 4**

### **ПОСЛЕДИЦИ ОТ ОТМЯНА И НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ**

#### **Последици от отмяна и недействителност**

1. Счита се, че марката на Общността не е имала, считано от датата на подаване на заявката за отмяна или на насрещен иск, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали притежателят на правата е обявен за лишен от правата си. По искане на една от страните в решението може да бъде определена една по-ранна дата, на която са се появили основанията за лишаването от права.
2. Приема се, че марката на Общността не е имала, от самото начало, последиците, специфицирани в настоящия регламент, в зависимост от това дали марката е била обявена за невалидна напълно или частично.
3. При спазване на националните разпоредби, или относно исканията за компенсирание на щетите причинени в резултат на грешка или поради недобросъвестност на титуляра на марката или относно несправедливо забогатяване, обратното действие на лишаването от право или на недействителността на марката не засяга:

а) решение за нарушение, ползващо се със сила на окончателно решение и е било въведено в сила при обявяването на решението за отмяна или недействителност;

б) договор сключен преди решението за обявяване на отмяна или недействителност, доколкото те са били изпълнени преди това решение; въпреки това, връщането на сумите платени по силата на договора доколкото обстоятелствата го оправдават, може да бъде искано по на основание за справедливост.

## РАЗДЕЛ 5

### ПРОЦЕДУРА ПО ОТМЯНА И ЗА ОБЯВЯВАНЕ НА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ ПРЕД СЛУЖБАТА

#### *Член 55*

#### **Заявка за отмяна или за обявяване на недействителност**

1. Заявка за отмяна или за обявяване на недействителност на марката на Общността може да бъде внесена в службата:

а) когато се прилагат членове 50 и 51, от всяко физическо или юридическо лице, както и от всяко сдружение създадено, за да представлява интересите на фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, и което по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на него, има процесуална правоспособност;

б) когато се прилага член 52, параграф 1, от лицата, посочени в член 42, параграф 1;

в) когато се прилага член 52, параграф 2, от притежателите на предишните права, посочени в тази разпоредба или от лицата, упълномощени да упражняват въпросните права по силата на законодателството на въпросната държава-членка.

2. Заявката се прави чрез писмено обосновано становище. Не се счита за подадена докато не таксата не бъде платена.

3. Заявката за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустима ако по заявката, която се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни има произнесено решение от съда на дадена държава-членка и ако това решение има сила на окончателно решение.

#### *Член 56*

#### **Разглеждане на заявката**

1. При разглеждането на заявката за отмяна на правата или за обявяване на недействителност, службата приканва страните, толкова често колкото е необходимо, да представят в срока, който им е даден, възраженията си по съобщенията, които тя им е изпратила или по съобщенията на други страни.

2. По искане на притежателя на марката на Общността, притежателят на предишна марка на Общността, като страна по процедурата за обявяване на недействителност, представя доказателства, че през периода от пет години, които предхождат датата на заявката за обявяване на недействителността, предишната марка на Общността е била предмет на първоначална употреба в Общността за стоките или за услугите, за които тя е регистрирана, и на които се основава заявката за обявяване на недействителността, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата, предишната марка на Общността е била регистрирана от най-малко пет години. Освен това, ако предходната марка на Общността е била регистрирана най-малко от пет години към датата на публикуването на заявката за марка на Общността, притежателят на предишната марка на Общността представя също доказателства, че условията, установени в член 43, параграф 2 са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства, заявката за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако предишната марка на Общността е била използвана само за част от стоките или услугите за която тя е регистрирана, тя се счита за регистрирана само за тази част от стоките и услугите, за нуждите на разглеждането на заявката за обявяване на недействителност.

3. Параграф 2 се прилага за предишните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), чрез замяна на употребата в държавата-членка, където предишната национална марка е защитена за употреба в Общността.

4. Службата, ако счита за необходимо може да прикани страните да се споразумеят.

5. Ако от разглеждането на заявката за лишаване от права или за обявяване на недействителност става ясно, че регистрацията на марката е трябвало да бъде отказана за всички или за част от стоките или от услугите, за които тя е регистрирана, правата на притежателя на марката на Общността се обявяват за отменени или се обявяват за невалидни за съответните стоки или услуги. В противен случай заявката за отмяна на правата или за обявяване на недействителност се отхвърля.

6. Решението, с което се отменят правата на притежателя на марка на Общността или се обявява недействителността на марката, се вписва в регистъра когато стане окончателно.

## ДЯЛ VII

### ПРОЦЕДУРИ ПО ОБЖАЛВАНЕ

#### *Член 57*

#### **Решения, които подлежат на обжалване**

1. Решенията на проверяващите, на отделите по споровете, на отдела за присъждането на марките и отдела по правните въпроси и на отдела за отмяна подлежат на обжалване. Обжалването спира изпълнението.

2. Решение, което не слага край на една процедура по отношение на една от страните подлежи на обжалване само с окончателното решение, освен ако въпросното решение позволява самостоятелно обжалване.

#### *Член 58*

### **Лица, упълномощени да обжалват и да бъдат страни в процеса по обжалването**

Всяка страна в производство, което е приключило с решение може да обжалва това решение, доколкото то не удовлетворява претенциите ѝ. Другите страни в производството са страни по право в производството по обжалване.

#### *Член 59*

### **Срокове и форма на обжалването**

Жалбата трябва да бъде в писмена форма и се подава до службата в срок от два месеца считано от деня на нотифициране на решението. Жалбата се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване. В срок от четири месеца считано от датата на нотифициране на решението трябва да бъде представен писмен документ в който са изложени основанията за обжалването.

#### *Член 60*

### **Преюдициално преразглеждане**

1. Ако инстанцията, чието решение е оспорвано счита, че обжалването е допустимо и основателно, тя трябва да промени решението си. Тази разпоредба не се прилага когато процедурата противопоставя лицето, което подава жалбата на друга страна по процеса.

2. Ако в срок от един месец след получаване на становището с мотивите за обжалването жалбата не бъде уважена, тя незабавно се изпраща на апелативния орган, без да се прави коментар относно нейната основателност.

#### *Член 61*

### **Разглеждане на жалбата**

1. Ако жалбата е допустима, апелативният орган проверява дали е възможно тя да бъде уважена.

2. При разглеждането на жалбата, апелативният орган приканва страните, толкова често, колкото е необходимо, да представят, в срока който е установен от апелативния орган, своите забележки по съобщенията, изпратени от него или по изявленията изхождащи от другите страни.

#### *Член 62*

### **Решение по жалбите**

1. След разглеждането на жалбата по същество, апелативният орган се произнася по жалбата. Апелативният орган може, или да упражни правомощията на

инстанцията, която е взела оспорваното решение, или да върне делото на тази инстанция за да продължи процедурата.

2. Ако апелативният орган върне делото за доразглеждане на инстанцията, която е взела оспорваното решение, тази инстанция е обвързана с мотивите и с диспозитивите на апелативният орган, доколкото фактите по случая са непроменени.

3. Решенията на апелативният орган влизат в сила след изтичане на срока посочен в член 63, параграф 5 или, ако в този срок е бил подадена жалба до Съда, от датата, на която тя е е отхвърлена.

### *Член 63*

#### **Обжалване пред Съда**

1. Жалби срещу решенията на апелативните органи могат да се подават пред Съда.

2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушаване на съществени процедурни изисквания, нарушаване на договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт.

3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение.

4. Право да обжалва има всяка страна в производството пред апелативния орган, доколкото нейното решение не е уважило исканията ѝ.

5. Жалбата се подава до Съда в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на решението на апелативния орган.

6. Службата е длъжна да вземе необходимите мерки, които са необходими за изпълнение на решението на Съда.

### **ДЯЛ VIII**

#### **КОЛЕКТИВНИ МАРКИ НА ОБЩНОСТТА**

### *Член 64*

#### **Колективни марки на общността**

1. Колективни марки на Общността са марки на Общността, посочени като такива при подаване на заявката и годни да отличат стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия. Сдруженията на фабриканти, производители, доставчици на услуги или на търговци, които по смисъла на законодателството, което се прилага по отношение на тях, имат право от тяхно собствено име да бъдат притежатели на права и задължения от всякакво естество, да сключват договори или да извършват други правни сделки и да бъдат страни по дела, както и



юридическите лица по публичното право могат да подават заявки за колективни марки на Общността.

2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в), знаци или указания, които могат да служат, в търговията, да означат географския произход на стоките или на услугите могат да представляват колективни марки на Общността, по смисъла на параграф 1. Колективна марка не дава право на притежателя да забрани на трето лице да използва в търговията тези знаци или означения, доколкото това използване става в съответствие с почтените практики в областта на промишлеността или търговията; и по-специално, една такава марка не може да бъде противопоставена на едно трето лице, имащо право да използва географско означение.

3. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат по отношение на колективните марки на Общността, освен ако не е предвидено друго в членове 65—72.

#### *Член 65*

### **Правилник за регулиране на използването на марката**

1. Заявител на колективна марка на Общността трябва да представи правилата, регулиращи използването ѝ в рамките на определения срок.

2. Правилата, регулиращи използването, специфицира лицата, които имат право да използват марката, условията за присъединяване към сдружението, както и, ако съществуват, условията за използване на марката, включително санкциите. Правилата, регулиращи използването на марка, посочена в член 64, параграф 2 трябва да разрешава на всяко лице, чиито стоки или услуги произхождат от съответната географска зона, да стане член на сдружението, което е притежател на марката.

#### *Член 66*

### **Отхвърляне на заявката**

1. Освен основанията за отхвърляне на заявка за марка на Общността, предвидени в членове 36 и 38, заявка за колективна марка на Общността се отхвърля, когато тя не отговаря на разпоредбите на член 64 или на член 65 или когато правилата, регулиращи използването не противоречат на обществения ред или на добрите практики.

2. Заявката за колективна марка на Общността се отхвърля също така, когато има опасност обществото да бъде въведено в заблуждение по отношение на естеството и значението на марката, по-специално когато тя може да изглежда като нещо различно от колективна марка.

3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, като резултат от изменението на правилата, регулиращи използването, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

#### *Член 67*

## **Възражения на трети лица**

Освен случаите, упоменати в член 41, всяко лице, група или орган, посочено в този член може да подаде в службата писмени възражения, основани на специалния мотив, според който заявката за колективна марка на Общността следва да бъде отхвърлена съгласно член 66.

### *Член 68*

## **Използване на марките**

Използването на колективната марка на Общността от всяко лице, което има право да използва тази марка, отговаря на изискванията на настоящия регламент, доколкото другите условия, които настоящият регламент налага при използването на марки на Общността, са изпълнени.

### *Член 69*

## **Изменения на правилата за използване на марката**

1. Притежателят на колективна марка на Общността, трябва да представи на службата всяко изменение на регламенти, регулиращи използването.
2. Изменението не се упоменава в регистъра, ако изменените регламенти, регулиращи използването не отговарят на изискванията на член 65 или не съдържат основание за отказ, посочено в член 66.
3. Член 67 се прилага по отношение на изменените регламенти, регулиращи използването.
4. За целите на прилагане на настоящия регламент, измененията на регламентите за използване влизат в сила преди датата на вписването на изменението в регистъра.

### *Член 70*

## **Лица, които имат право да подадат жалба за нарушаване на права**

1. Разпоредбите на член 22, параграфи 3 и 4 относно правата на лицензополучателите се прилагат по отношение на всяко лице, което има право да използва една колективна марка на Общността.
2. Притежателят на една колективна марка на общността има право да иска обезщетение от името на лицата, които могат да използват марката, когато те са понесли загуби вследствие на неразрешеното използване на марката.

### *Член 71*

## **Основания за отмяна**

Освен основанията за отмяна предвидени в член 50, притежателят на колективна марка на Общността се обявява за лишен от правата си да подава заявка до службата или въз основа на насрещен иск за нарушение на процеса:

а) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяването на използването на марката, което не би било съвместимо с условията за използване установени в правилата, регулиращи използването, чието изменение е било, когато е уместно, упоменато в регистъра;

б) начинът, по който марката е била използвана от притежателя води до това, че тя да бъде причина за заблуждаване на обществеността, по начина, посочен в член 66, параграф 2;

в) изменението на правилата, регулиращи използването е било упоменато в регистъра в противоречие с разпоредбите на член 69, параграф 2, освен ако притежателят на марката се съобрази, чрез едно ново изменение на правилата, регулиращи използването, с изискванията посочени в тези разпоредби.

#### *Член 72*

### **Основания за недействителност**

Освен основанията за недействителност, предвидени в членове 51 и 52, колективната марка на Общността, която е регистрирана в нарушение на член 66 се обявява за невалидна въз основа на заявка до службата или по насрещен иск при нарушаване на процедурата, освен ако притежателят на марката не се съобрази, чрез изменение на правилата, регулиращи използването, с изискванията на тези разпоредби.

#### **ДЯЛ IX**

### **ПРОЦЕДУРА**

#### **РАЗДЕЛ 1**

### **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

#### *Член 73*

### **Мотивиране на решенията**

Решенията на службата съдържат мотивите, на които са обосновани. Те се основават единствено на мотиви или доказателства, по които заинтересованите страни са имали възможност да представят своите коментари.

#### *Член 74*

### **Проверка на фактите от страна на службата**

1. В хода на процедурата, службата пристъпва към служебна проверка на фактите; в процедурата, свързана с относителни основания за отказ на регистрация, проверката на службата се ограничава в дейността си до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, предоставени от страните и търсеното решение.

2. Службата може да пренебрегне фактите и доказателствата, които страните не са се позовали и с доказателствата, които те не са представили навреме.

## *Член 75*

### **Устна процедура**

1. Ако службата счете, че устната процедура е наложителна, тя се провежда или в отдела на службата, или по искане на някоя от страните по процеса.
2. Устната процедура пред проверяващите, отдела за възражения и администриране на марките и юридическият отдел, не е публична.
3. Устната процедура, включително и произнасянето на решението са публични пред отдела по заличаване и пред апелативния орган, освен при наличие на решение в противен смисъл на сезираната инстанция, в случай че публичността би могла да създаде, по-специално за някоя от страните по процедурата сериозни и неоправдани неудобства.

## *Член 76*

### **Събиране на доказателства**

1. Във всяка процедура пред службата, средствата за даване или получаване на доказателство включва следното:
  - а) изслушване на страните;
  - б) искане на информация;
  - в) представяне на документи или на доказателствени средства;
  - г) изслушване на свидетели;
  - д) становище на експертите;
  - е) писмени клетвени или тържествени декларации, или такива, които имат същия ефект съгласно законодателството на държавата, в която те са направени.
2. Съответния отдел може да натовари един от своите членове да извърши действията за събиране на доказателствата.
3. Ако службата прецени, че е необходимо една страна, или свидетел или експерт да даде устни обяснения или показания, тя призовава съответното лице да се яви пред нея.
4. Страните са информирани за изслушването на свидетел или експерт пред службата. Те имат право да присъстват и да задават въпроси на свидетеля или на експерта.

## *Член 77*

### **Нотификация**

Службата нотифицира служебно всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие, свързани с началото на даден срок или чието

нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или от регламента за изпълнение или е разпоредено от председателя на службата.

#### Член 78

##### **Restitutio in integrum**

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността или всяка друга страна по процедурата пред службата, която независимо че е проявила цялата предпазливост налагаща се с оглед на обстоятелствата, не е била в състояние да спази даден срок по отношение на службата, ако след подаване на заявка неспазването на срока е имало за пряка последица, по силата на разпоредбите на настоящия регламент, загубата на право или на основание за обжалване.
2. Заявката трябва да бъде направена писмено в срок от два месеца, считано от премахването на причината за несъответствие със срока. Неизпълненото действие трябва да бъде изпълнено в рамките на този срок. Заявката е допустима само в срок от една година считано от изтичането на неспазения срок. В случай на непредставяне на искането за подновяване на регистрацията или на неплащане на една такса за подновяване, допълнителният срок от шест месеца, предвиден в член 47, параграф 3, трето изречение, се приспада от едногодишния период.
3. Заявката трябва да посочва основанията и фактите предоставени в негова подкрепа. Тя се счита за подадена едва след заплащането на таксата за *restitutio in integrum*.
4. Отделът, компетентен да се произнесе по неизпълненото действие, взема решение относно заявката.
5. Разпоредбите на настоящия член не се прилагат за сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член, както и в член 29, параграф 1 и в член 42, параграф 1.
6. Когато бъдат възстановени правата на заявителя или на притежателя на марката на Общността, той не може да се позове на тези права срещу трето лице, което добросъвестно е пуснало стоки на пазара или е предоставило услуги със знак, идентичен или сходен с марката на Общността, по време на периода между загубата на правата по отношение на заявката или върху марката на Общността и публикацията на вписването за възстановяването на тези права.
7. Трето лице, което може да се позове на разпоредбите на параграф 6 може да пристъпи към водене на процедура срещу решението за възстановяване на правата на заявителя или притежателя на марка на Общността, в срок от два месеца, считано от датата на публикуване на вписването на възстановяването на тези права.
8. Настоящият член не ограничава правото на държава-членка да предостави *restitutio in integrum* по отношение на сроковете, предвидени в настоящия регламент, и които трябва да бъдат спазени пред органите на тази държава.

#### Член 79

## **Позоваване на общите принципи**

При липса на разпоредби относно процедурата в настоящия регламент, в регламента за изпълнението, в правилата за таксите или в процедурния правилник на апелативните органи, службата взема предвид принципите на процедурното законодателство, признати в държавите-членки.

### *Член 80*

## **Погасяване на финансовите задължения**

1. Правото на службата да изисква плащането на такси се погасява след изтичането на четири години, считано от края на календарната година, през която таксата е станала изискуема.
2. Правата срещу службата във връзка с възстановяването на такси или на надвзети суми се погасяват с четиригодишна давност, считано от края на календарната година, през която е възникнало правото.
3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2 се прекъсва в случая, посочен в параграф 1, с поканата за заплащане на таксата, а в случая, посочен в параграф 2, с обоснована писмена молба. Този срок започва да тече отново, считано от датата на неговото прекъсване и изтича най-късно в края на шестгодишен период изчислен считано от края на календарната година, през която той е започнал да тече първоначално, освен ако междувременно не е бил предявен съдебен иск, за да се претендира това право; в такъв случай, срокът изтича най-рано в края на период от една година, изчислен считано от датата, на която решението е придобило сила на окончателно решение.

## **РАЗДЕЛ 2**

## **РАЗНОСКИ**

### *Член 81*

## **Разпределяне на разноските**

1. Губещата страна в процедура по оспорване, процедура по отмяна, процедура по обявяване на недействителност или процедура по обжалване заплаща всички разноски, направени от другата страна, както, при спазване на разпоредбите на член 115, параграф 6, всички разноски направени от нея, за нуждите на производството, включително и пътните разходи и разходите по престоя и възнаграждението на агент, консултант или адвокат, в рамките на тарифите определени за всяка категория разходи при условията, установени в регламента за изпълнение.
2. Въпреки това, когато всяка страна печели или губи съответно по една или по няколко основни пункта, или ако справедливостта го изисква, отделът по споровете, отделът по заличаването или апелативният орган решават да разпределят разноските по различен начин.
3. Страната, която слага край на производство чрез оттегляне на заявката за марка на Общността, възражението, заявката за лишаване от права или за

обявяване на недействителност, или жалбата, или чрез неподновяването на регистрацията на марката на Общността или чрез отказа от марка на Общността, заплаща таксите, както и разноските направени от другата страна, както е установено в параграфи 1 и 2.

4. В случай на липса на основание за вземане на решение разноските са за сметка на отделът по спорове, отделът по заличаването или апелативният орган.

5. Когато страните сключат, пред отдела по споровете, отдела по заличаването или пред апелативния орган, споразумение за разноските, различно от това получено като резултат от приложението на предходните параграфи, съответният отдел се съобразява с това споразумение.

6. Отделът по споровете или отделът по заличаването или апелативният орган, въз основа на подадена молба, определя размера на разходите, които трябва да бъдат платени съгласно предходните параграфи. Така определеният размер може, въз основа на молба подадена в определения срок, да бъде преразгледан с решение на отдела по споровете или на отдела по заличаване или на апелативния орган.

#### *Член 82*

#### **Изпълнение на решенията, определящи размера на разноските**

1. Всяко окончателно решение на службата, което определя размера на разноските представлява изпълнителен лист.

2. Принудителното изпълнение се урежда по правилата на гражданския процес в сила в държавата, на чиято територия то се осъществява. Разпореждането за изпълнение се поставя върху решението без допълнителен контрол освен този по проверката на автентичността на решението от страна на националния орган, който правителството на всяка от държавите-членки посочва за тази цел и за който то съобщава на службата и на съда.

3. След изпълнението на тези формалности, по искане на заинтересуваната страна, тя може да продължи принудителното изпълнение, като сезира направо компетентния орган съгласно законодателството на Общността.

4. Принудителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на решение на Съда. Въпреки това контролът по редовността на изпълнителните мерки е от компетентността на юрисдикциите на съответната страна.

### **РАЗДЕЛ 3**

#### **ИНФОРМИРАНЕ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА И НА ОФИЦИАЛНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ**

#### *Член 83*

#### **Регистър на марките на Общността**

Службата води регистър, наричан регистър на марките на Общността, където се нанасят сведения, чиято регистрация или упоменаване са предвидени в

настоящия регламент или в регламента за изпълнение. Регистърът е отворен за публични проверки.

#### *Член 84*

##### **Проверка на досиетата**

1. Досиетата относно заявките за марки на Общността, които все още не са публикувани могат да бъдат отваряни за публична проверка само със съгласието на заявителя.
2. Всеки който докаже, че заявителят за марка на Общността е потвърдил, че след регистрирането на марката, ще се позовава на нея срещу него, може да направи справка в досието преди публикуването на заявката и без съгласието на заявителя.
3. След публикуването на заявката за марка на Общността, досиетата за тази заявка и марка, създадени въз основа на него, могат, въз основа на молба, да бъдат отворени за проверка.
4. Въпреки това, когато досиетата се отварят за проверка в съответствие с параграфи 2 и 3, документи от досието могат да бъдат извадени от него, съгласно разпоредбите на регламента за изпълнение.

#### *Член 85*

##### **Периодични публикации**

Службата публикува периодично:

- а) Бюлетин на марките на Общността, който съдържа вписванията в регистъра на марките на Общността, както и всички други означения, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или от регламента за изпълнението му;
- б) един *Официален вестник*, съдържащ съобщенията и информацията от общ характер, идващи от председателя на службата, както и всяка друга информация относно настоящия регламент и неговото приложение.

#### *Член 86*

##### **Административно сътрудничество**

Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент или в националното законодателство, службата и съдилищата или другите органи на държавите-членки, се подпомагат взаимно, въз основа на искане, като си съобщават информация или разменят досиета за инспекция. Когато службата предоставя отворените досиета за инспекция от съдилищата, на прокуратурата или на централните служби по индустриална собственост, инспекцията не е предмет на ограниченията, установени в член 84.

#### *Член 87*



## **Размяна на публикации**

1. Службата и централните служби по индустриална собственост на държавите-членки обменят, въз основа на отправена молба, за техни собствени нужди и безплатно, един или няколко екземпляра от техните съответни публикации.
2. Службата може да сключи споразумения относно обmena или изпращането на публикации.

## **РАЗДЕЛ 4**

### **ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО**

#### *Член 88*

#### **Общи принципи на представителството**

1. При спазване на разпоредбите на параграф 2 никое лице не е длъжно да бъде представлявано пред службата.
2. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 3, второ изречение, физическите или юридическите лица, които нямат нито адрес, нито седалище, нито действително или действащо промишлено или търговско предприятие в Общността, трябва да бъдат представлявани пред службата в съответствие с член 89, параграф 1 в цялата процедура, установена от настоящия регламент, освен за подаването на заявка за марка на Общността; регламентът за изпълнение може да разреши други изключения.
3. Физическите или юридическите лица, които имат постоянен адрес или седалище или действително и действащо промишлено или търговско предприятие в Общността, могат да бъдат представлявани пред службата от работник или служител, който трябва да подаде пред тази служба подписано разрешение, което трябва да бъде вписано в досието и чиито особености са установени в регламента за изпълнение. Работник или служител на юридическо лице, за което се прилага настоящия параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито адрес, нито седалище, нито действително и действащо промишлено или търговско предприятие в рамките на Общността.

#### *Член 89*

#### **Професионално представителство**

1. Представителството на физическите или юридически лица пред службата може да бъде осъществявано само:
  - а) от всеки адвокат, оправомощен да упражнява на територията на държава-членка, и който има работен адрес в Общността, ако той може да извършва дейност в рамките на упоменатата държава като представител по въпросите на марките; или
  - б) от професионални представители, вписани в списък, който съществува за тази цел в службата.

Представителите, действащи пред службата подават пред тази служба подписано разрешение, което трябва да бъде добавено в досието, подробностите за което са уточнени в регламента за изпълнение.

2. Всяко физическо лице, което отговаря на следните условия може да бъде вписано в списъка на професионалните представители:

а) да е гражданин на една от държавите-членки;

б) работният му адрес или мястото му на работа да бъде в Общността;

в) е упълномощено да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред централната служба по индустриална собственост на държавата-членка, на територията на която се намира адреса на предприятието или местоработата му. Когато в тази държава, упълномощаването не е свързано с изискването за специална професионална квалификация, лицата които подават заявка да бъдат вписани в списъка на службата, която работи по въпросите, свързани с марките пред централната служба по индустриална собственост на упоменатата държава, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение най-малко на пет години. Въпреки това, лицата чиято професионална квалификация е да представляват физически или юридически лица по въпросите, свързани с марката пред централната служба по индустриална собственост на една от държавите-членки е официално призната в съответствие с правилата, установени от тази държава, не са предмет на условието да са упражнявали професията.

3. Вписването се извършва въз основа на молба придружена от сертификат, издаден от централната служба по индустриална собственост на съответната държава-членка, който трябва да посочва, че са изпълнени условията, установени в параграф 2.

4. Председателят на службата може да предостави изключение:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), изречение второ, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) при особени ситуации, изискването, посочено в параграф 2, буква а).

5. Условията, съгласно които едно лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители се определя в регламента за изпълнение.

**ДЯЛ X**

## **ЮРИСДИКЦИЯ И ПРОЦЕДУРА ОТНОСНО ИСКОВЕТЕ СВЪРЗАНИ С МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА**

### **РАЗДЕЛ 1**

#### **ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА ЮРИСДИКЦИЯ И ИЗПЪЛНЕНИЕ**

##### *Член 90*

## **Прилагане на Конвенцията за юрисдикцията и признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела**

1. Освен ако не е уточнено друго в настоящия регламент, Конвенцията за юрисдикцията и признаване на изпълнението на решенията по граждански и търговски дела, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г., изменена с конвенциите за присъединяването към тази конвенция на държавите присъединили се към Европейските общности, като съвкупността от тази конвенция и от тези конвенциите за присъединяване, се наричат по-долу „конвенцията за юрисдикция и изпълнение“, се прилагат по отношение на производствата относно марките на Общността и заявките за марки на Общността, както и по отношение на производствата относно едновременно или последователно предявени иски, във връзка с марките на Общността или с националните марки.

2. В случай на производствата, които са резултат от действията и жалбите, посочени в член 92:

а) членове 2, 4, член 5, параграфи 1, 3, 4 и 5 и член 24 от Конвенцията за юрисдикция и изпълнение не се прилагат;

б) членове 17 и 18 от настоящата конвенция се прилагат при наличие на ограниченията, предвидени в член 93, параграф 4 от настоящия регламент;

в) разпоредбите на дял II от тази конвенция, които се прилагат по отношение на лицата с постоянен адрес в държава-членка, се прилагат също и по отношение на лицата, които нямат постоянен адрес в дадена държава-членка, но които имат там предприятие.

## **РАЗДЕЛ 2**

### **СПОРОВЕ ВЪВ ВРЪЗКА С НАРУШАВАНЕТО И ВАЛИДНОСТТА НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА**

#### *Член 91*

#### **Съдилища за марките на Общността**

1. Държавите-членки определят на тяхната територия възможно най-ограничен брой национални първоинстанционни и второинстанционни юрисдикции, наричани по-долу „съдилища за марките на Общността“, които изпълняват функциите, които са им предоставени съгласно настоящия регламент.

2. Всяка държава-членка съобщава на Комисията, в срок от три години, считано от датата на влизането в сила на настоящия регламент, списък на съдилищата за марките на Общността, съдържащ данни за техните наименования и тяхната териториална юрисдикция.

3. Всяко изменение направено след представянето на списъка, посочен в параграф 2 и свързано с броя, наименованието или териториалната юрисдикция на тези съдилища, се съобщава незабавно от съответната държава-членка на Комисията.

4. Информацията, посочена в параграфи 2 и 3 се нотифицира от Комисията на държавите-членки и се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.

5. Докато една държава-членка не е съобщила списъка, както е предвидено в параграф 2, всяка юрисдикция, която е резултат от иск или заявка, посочени в член 92, и за което съдилищата на тази държава имат юрисдикция съгласно член 93, се отнася до съда на тази въпросна държава, който би имал териториална и материална юрисдикция, ако това би било процедура отнасяща се до национална марка регистрирана в тази държава.

#### *Член 92*

### **Юрисдикция по въпросите на нарушение и валидност**

Съдилищата за марките на Общността имат изключителна юрисдикция:

- а) за всички иски за нарушаване и, ако националният закон го позволява, за опасност от нарушаване на марки на Общността;
- б) за всички иски декларации за не-нарушение, ако националният закон го позволява;
- в) за всички иски, заведени в резултат на обстоятелствата, посочени в член 9, параграф 3, изречение второ;
- г) за насрещните иски за отмяна или за недействителност на марката на Общността съгласно член 96.

#### *Член 93*

### **Международна компетентност**

1. При спазване на разпоредбите на настоящия регламент, както и на разпоредбите на Конвенцията относно юрисдикцията и влизането в сила, приложими по силата на член 90, производствата по исковете и жалбите, посочени в член 92, се разглеждат от съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е постоянният адрес на ответника, или, ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, на държавата-членка, на територията на която той има предприятие.

2. Ако ответникът няма нито постоянен адрес, нито предприятие на територията на някоя държава-членка, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия се намира постоянният адрес на ищеца, или ако той няма постоянен адрес в една от държавите-членки, в държавата-членка, на чиято територия той има предприятие.

3. Ако нито ответникът, нито ищецът нямат постоянен адрес, нито такова предприятие, тези производства се образуват пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3:

а) член 17 от Конвенцията относно юрисдикцията и въвеждането в сила се прилага ако страните се споразумеят, че друг съд, упълномощен за марките на Общността, има съответната юрисдикция;

б) член 18 от тази конвенция се прилага, ако ответникът се яви пред един друг съд, упълномощен за марките на Общността.

5. Производствата въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 92, с изключение на исковете за деклариране на ненарушаване на марка на Общността, могат също да бъдат образувани пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е било извършено нарушение или има риск такова да бъде извършено, или на територията на която едно от действията посочени в член 9, параграф 3, второ изречение е било извършено.

#### *Член 94*

### **Обхват на юрисдикцията**

1. Съд за марките на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграфи 1-4 има юрисдикция да се произнася относно:

— нарушението извършено или за което съществува риск да бъде извършено на територията на която и да е държава-членка,

— действие по смисъла на член 9, параграф 3, второ изречение настъпили на територията на която и да е държава-членка.

2. Съдът за марките на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграф 5, има юрисдикция да се произнася единствено относно действията извършени или за които има риск да бъдат извършени на територията на държавата-членка, на която се намира този съд.

#### *Член 95*

### **Презумпция за валидност — забрани по същество**

1. Съдилищата за марките на Общността приемат марката на Общността като валидна, освен ако ответникът не оспори валидността ѝ чрез насрещен иск за отмяна или за деклариране на недействителност.

2. Валидността на марка на Общността не може да бъде оспорена чрез иск за декларация за не-нарушение.

3. Ако действията, посочени в член 92, букви а) и в), възражение за отмяна или за недействителност на марката на Общността, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че притежателят на марката на Общността би могъл да бъде лишен от правата си за недостатъчно използване, или че марката на Общността би могла да бъде обявена за нищожна поради съществуването на предишното право на ответника.

#### *Член 96*

### **Насрещни искове**

1. Насрещният иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да се основава само на основания за отмяна или за недействителност, упоменати в настоящия регламент.
2. Съдът за марките на Общността отхвърля насрещния иск за отмяна или за обявяване на недействителност, ако решение взето от службата между същите страни въз основа на искане имащо същия предмет и същото основание, вече е влязло в сила.
3. Ако насрещният иск е предявен в процес, по който притежателя на марката вече не е страна, той е информиран за това и може да встъпи в процеса като страна, в съответствие с условията, установени в националното законодателство.
4. Съдът за марките на Общността, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марката на Общността, информира службата за датата, на която този иск е бил предявен. Службата вписва това обстоятелство в регистъра за марките на Общността.
5. Прилага се член 56, параграфи 3, 4, 5 и 6.
6. Когато съд за марките на Общността се е произнесъл с влязло в сила решение по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителността на марка на Общността, копие от решението се изпраща на службата. Всяка страна може да иска информация за такова предаване. Службата вписва решението в Регистъра на марките на Общността в съответствие с разпоредбите на Регламента за изпълнение.
7. Съдът за марките на Общността, сезиран с насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност може да отложи произнасянето по искане на притежателя на марката на Общността и след изслушване на другите страни и да покани ответника да представи заявка за отмяна или за обявяване на недействителност пред службата, в срока, който той му определи. Ако заявката не бъде представена в този срок, процесът продължава, насрещният иск се счита оттеглен. Прилага се член 100, параграф 3.

#### *Член 97*

### **Приложимо законодателство**

1. Съдилищата за марките на Общността прилагат разпоредбите на настоящия регламент.
2. За всички въпроси, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент, съдът за марките на Общността прилага своето национално законодателство, включително своето международно частно право.
3. Освен ако не е предвидено друго, съдът за марките на Общността прилага процедурния правилник, приложим по отношение на същия вид действия относно национална марка в държавата-членка на територията на която се намира съдът.

#### *Член 98*

## **Санкции**

1. Когато съд за марките на Общността констатира, че ответникът е подправил или е имало опасност да подправи марка на Общността, той се произнася, освен ако има специално основание, за да не действа по този начин, с определение, което му забранява да продължи действията по подправянето или създаващи опасност от подправяне на марката на Общността. Той взема също такива мерки, в съответствие с националното законодателство, които са в състояние да гарантират спазването на тази забрана.
2. Освен това, съдът за марките на Общността прилага законодателството на държавата-членка, включително нейното международно частно право, в която действията по нарушаването или риска от нарушаване са били осъществени.

### *Член 99*

#### **Временни и защитни мерки**

1. Временните и обезпечителните мерки, предвидени от закона на държава-членка по повод на една национална марка, могат да бъдат поискани по повод на марка на Общността или на заявка за марка на Общността, от правните институции, включително от съдилищата за марките на Общността, на тази държава, дори ако, по силата на настоящия регламент, съдът за марките на Общността на друга държава-членка има юрисдикция да се произнесе по същество.
2. Съд за марките на Общността, чиято юрисдикция се основава на член 93, параграфи 1, 2, 3 или 4 е компетентен да предостави временни и защитни мерки, които са предмет на всяка процедура по признаване и изпълнение в съответствие с дял III на Конвенцията относно юрисдикцията и изпълнението, са приложими на територията на всяка държава-членка. Никой друг съд няма такава юрисдикция.

### *Член 100*

#### **Специфични правила относно свързани искове**

1. Освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, съд за марките на Общността, сезиран с едно от действията, посочени в член 92, с изключение на декларацията за ненарушаване, отлага уреждането на спора, по своя инициатива, след изслушване на страните, или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред друг съд за марките на Общността с насрещен иск, или когато искане за отмяна или за обявяване на недействителност е било направено пред службата.
2. Службата, освен при наличие на особени причини за продължаване на производството, сезирана с искане за отмяна или за обявяване на недействителност отлага произнасянето по искането, по своя инициатива след изслушване на страните или по искане на една от страните и след изслушване на другите страни, когато валидността на марката на Общността е вече оспорена пред съд за марките на Общността с насрещен иск пред съда за марките на Общността. Въпреки това, ако една от страните в процеса пред съда за марките

на Общността поиска това, съдът може, след изслушване на другите страни в това производство, да спре делото. В този случай службата продължава висящото пред нея производство.

3. Съдът за марките на Общността, който отложи произнасянето, може да разпoredи временни и предпазни мерки за времето на прекратяване на делото.

#### *Член 101*

### **Юрисдикция на второинстанционните съдилища за марките на Общността — обжалване пред касационен съд**

1. Решенията на първоинстанционните съдилища за марките на Общността произнесени по дела образувани въз основа на исковете и жалбите, посочени в член 92, подлежат на обжалване пред второинстанционните съдилища за марките на Общността.

2. Условиата, при които може да бъде подадена жалба пред второинстанционен съд за марките на Общността се определят от националното законодателство на държавата-членка, на територията на която се намира този съд.

3. Разпоредбите на националното законодателство относно обжалването пред касационен съд се прилагат по отношение на решенията на второинстанционните съдилища за марките на Общността.

## **РАЗДЕЛ 3**

### **ДРУГИ СПОРОВЕ ОТНОСНО МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА**

#### *Член 102*

### **Допълнителни разпоредби относно юрисдикцията на националните съдилища, които не са съдилища за марките на Общността**

1. В държавата-членка, чиито съдилища имат юрисдикция съгласно член 90, параграф 1 тези съдилища има юрисдикция по искове, различни от тези, посочени в член 92 се предявяват пред съдилищата, които биха имали юрисдикция *ratione loci* и *ratione materiae*, ако би ставало въпрос за искове относно национални марки регистрирани в тази държава.

2. Когато по силата на член 90, параграф 1 и на параграф 1 от настоящия член, нито един съд няма юрисдикция да разгледа иск, различен от тези посочени в член 92 и отнасящ се до марката на Общността, този иск може да бъде предявен пред съдилищата на държавата-членка, в която се намира седалището на службата.

#### *Член 103*

### **Задължение на националния съд**

Националният съд, сезиран с иск, различен от тези посочени в член 92 и отнасящ се до марка на Общността, разглежда тази марка като валидна.

## **РАЗДЕЛ 4**



## **ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА**

*Член 104*

### **Преходна разпоредба относно прилагането на Конвенцията относно юрисдикцията и изпълнението**

Разпоредбите на Конвенцията относно юрисдикцията и изпълнението, приложими по силата на предходните членове, имат действие по отношение на която и да е държава-членка, само в текста на Конвенцията, която е в сила по отношение на тази държава в даден момент.

## **ДЯЛ XI**

### **ПОСЛЕДИЦИ ЗА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ**

#### **РАЗДЕЛ 1**

### **ГРАЖДАНСКИ ИСКОВЕ НА ОСНОВАНИЕ НА ПОВЕЧЕ ОТ ЕДНА МАРКИ**

*Член 105*

#### **Едновременно и последователно предявени граждански искове основани на марки на Общността и на национални марки**

1. Когато исковете за нарушаване са заведени на едно и също основание между същите страни пред съдилищата на различни държави-членки, сезирани, единият въз основа на марка на Общността, а другият въз основа на национална марка:

а) съдът, различен от съда първоначално сезиран по собствена инициатива отказва да се произнесе в полза на този съд, когато въпросните марки са идентични и валидни за идентични стоки или услуги. Съдът, който би трябвало да откаже юрисдикция, може да отложи решаването на спора, ако юрисдикцията на другия съд бъде оспорена;

б) съдът, различен от съда първоначално сезиран може да откаже произнасянето на решение, когато въпросните марки са идентични и валидни за подобни стоки или услуги, както и когато съответните марки са подобни и валидни за идентични или подобни стоки или услуги.

2. Съдът, който изслушва иск за нарушение на базата на марката на Общността, отхвърля иска, ако въз основа на същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни и основано на идентичната национална марка, валидна за идентичните стоки или услуги.

3. Съдът, който изслушва иск за нарушение, основан на национална марка отхвърля иска ако, за същите факти е било произнесено влязло в сила решение по същество между същите страни въз основа на идентична марка на Общността, валидна за идентични стоки или услуги.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на временните, включително и предпазни мерки.

## РАЗДЕЛ 2

### **ПРИЛАГАНЕ НА НАЦИОНАЛНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЗАБРАНАТА НА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА МАРКИТЕ НА ОБЩНОСТТА**

#### *Член 106*

##### **Забрана за използване на марките на Общността**

1. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото, съществуващо по силата на законодателството на държавите-членки, за завеждане на иск за нарушаване на по-ранни права по смисъла на член 8 или на член 52, параграф 2, срещу използването на последваща марка на Общността. Искове за нарушаване на по-ранни права по смисъла на член 8, параграфи 2 и 4, въпреки това не могат вече да бъдат предявявани, когато притежателят на предходното право не може повече, по силата на член 53, параграф 2, да иска обявяване на недействителността на марката на Общността.

2. Освен ако не е предвидено друго, настоящият регламент не засяга правото да бъдат предявени, въз основа на гражданското, административното или наказателното право на една държава-членка, или въз основа на разпоредбите на законодателството на Общността, искове целящи забраната на използването на марка на Общността, доколкото може да бъде направено позоваване на законодателството на тази държава-членка или законодателството на Общността, за да бъде забранено използването на националната марка.

#### *Член 107*

##### **Предходни права, приложими в определени места**

1. Притежателят на предходно право, което се прилага единствено в определено място може да се противопостави на използването на марката на Общността на територията, където неговото право е защитено, доколкото законодателството на съответната държава-членка позволява това.

2. Параграф 1 спира да се прилага ако притежателят на предишни права е приел използването на марката на Общността на територията, където тези права са защитени, за период от пет последователни години, като е знаел за това използване, освен ако подаването на заявката за марка на Общността е било направено недобросъвестно.

3. Притежателят на марката на Общността не може да се противопостави на използването на правото, посочено в параграф 1, дори ако това право не може да бъде противопоставено на марката на Общността.

## РАЗДЕЛ 3

## **ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА МАРКА НА ОБЩНОСТТА В НАЦИОНАЛНА ЗАЯВКА**

*Член 108*

### **Молба за започване на националната процедура**

1. Заявителят или притежателят на марка на Общността може да иска преобразуването на заявката за марка на Общността или на марка на Общността в заявка за национална марка:

а) доколкото заявката за марка на Общността е отхвърлена, оттеглена или се счита за оттеглена;

б) доколкото марката на Общността престава да има действие.

2. Преобразуване не се осъществява:

а) когато притежателят на марката на Общността е бил лишен от правата си поради неизползване на тази марка, освен ако в държавата-членка, за която е било искано преобразуването на марката на Общността е била пусната в употреба при условия, които представляват първоначална употреба по смисъла на законодателството на тази държава-членка;

б) с оглед защитата в държава-членка, където, в съответствие с решението на службата или на националния съд, основанията за отказ от регистрация или основанията за отмяна или недействителност се прилагат за заявката за марка на Общността или марката на Общността.

3. Заявката за национална марка, резултат от преобразуване на заявка за марка на Общността или марка на Общността се ползва, в съответната държава-членка, от датата на подаване или от датата на приоритет на тази заявка или марка и, когато е уместно, от по-ранната дата на марка на тази държава, предявена в съответствие с член 34 или 35.

4. В случаите когато:

— заявка за марка на Общността се счита оттеглена или е предмет на окончателно решение за отказ от службата,

— марката на Общността престава да има действие в следствие от окончателно решение на службата, или в следствие на регистрация на отказа от марка на Общността, службата нотифицира заявителя или притежателя за съобщение, което му дава срок от три месеца, считано от датата на това съобщение, в който може да се представи искане за преобразуване.

5. Когато заявката за марка на Общността е оттеглена, или когато марката на Общността престава да има действие поради неподновяването на регистрацията, искането за преобразуване се подава в срок от три месеца, считано от датата на която заявката за марка на Общността е била оттеглена или, на която срокът на регистрацията на марката на Общността е изтекъл.

6. Когато марката на Общността престане да има действие в следствие от решение на национален съд, искането за преобразуване се подава в срок от три

месеца считано от датата, на която това решение е придобило сила на окончателно решение.

7. Действието, посочено в член 32 престава да произвежда действие, ако искането не бъде представено в дадения срок.

#### *Член 109*

##### **Представяне, публикуване и предаване на искането за преобразуване**

1. Искането за преобразуване се подава в службата и специфицира държавите-членки, в които заявката за процедурата по регистрация на национална марка се посочват в искането му. Искането се счита за подадено едва след заплащането на таксата за преобразуване.

2. Ако заявката за марка на Общността е била публикувана, тя се отбелязва, когато са налице основания за това, в регистъра за марките на Общността за получаването на искането за преобразуване и това искане се публикува.

3. Службата проверява дали преобразуването може да бъде искано в съответствие с член 108, параграф 1, ако искането е било подадено в срока предписан от член 108, параграф 4, 5 или 6, в зависимост от случая, и ако таксата за преобразуване е била заплатена. Ако са изпълнени тези условия, службата предава искането на централните служби по индустриална собственост на държавите-членки, които са посочени в нея. По искане на централната служба по индустриална собственост на съответната държава, службата му предоставя цялата информация, която е от естество, което ще даде възможност на тази служба да се произнесе по допустимостта на искането.

#### *Член 110*

##### **Формални изисквания за преобразуване**

1. Централната служба по индустриална собственост, на която искането е било препратено се произнася по нейната допустимост.

2. Заявката за марка на Общността или марка на Общността, препратена в съответствие с член 109, не може да бъде подчинена на формалните изисквания на националното законодателство, които са различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент или от регламента за изпълнение или на допълнителни условия.

3. Всяка централна служба по индустриална собственост, на която е предадено искането, може да изиска, в срок, който не може да бъде по-малък от два месеца, от заявителя:

а) да заплати националната такса за подаване на заявка;

б) да представи превод на заявката и на приложените към него документи, на един от официалните езици на съответната държава;

в) да посочи адрес за кореспонденция във въпросната държава;

г) да предостави изображение на марката в толкова екземпляри, в колкото е специфицирано от въпросната държава.

## **ДЯЛ XII**

### **СЛУЖБАТА**

#### **РАЗДЕЛ 1**

#### **ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ**

##### *Член 111*

##### **Правен статут**

1. Службата е орган на Общността. Тя е юридическо лице.
2. Във всяка от държавите-членки, тя има най-широката правоспособност предоставена на юридическите лица от националните законодателства; тя може, по-специално да придобива или да отчуждава недвижимо или движимо имущество и да бъде страна по дела в съда.
3. Службата се представлява от своя председател.

##### *Член 112*

##### **Персонал**

1. Без да се накърнява прилагането на член 131 по отношение на членовете на апелативните органи, правилникът за длъжностните лица на Европейските общности, условията за работа на другите служители на Европейските общности и правилата, приети със споразумение между институциите на Европейските общности за прилагане на правилника за длъжностните лица и условията за работа се прилагат по отношение на персонала на службата.
2. Без да се накърнява член 120, правомощията предоставени на всяка институция от правилника за длъжностните лица и условията за работа на другите служители се упражняват от службата по отношение на персонала.

##### *Член 113*

##### **Привилегии и имунитети**

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейските общности се прилага по отношение на службата.

##### *Член 114*

##### **Отговорност**

1. Договорната отговорност на службата се регулира от закона приложим по отношение на съответния договор.

2. Съдът е компетентен да се произнесе когато в даден договор, сключен от службата се съдържа арбитражна клауза.
3. По отношение на извъндоговорната отговорност, службата, в съответствие с основните принципи общи по отношение на правните системи на държавите-членки, възстановява щетите, причинени от нейните отдели или от нейните служители при изпълнение на служебните им задължения.
4. Съдът има юрисдикция да разглежда споровете относно възстановяването на щетите посочени в параграф 3.
5. Личната отговорност на служителите по отношение на службата се регулира от разпоредбите, определени в Правилника за длъжностните лица или Условиата за работа, които се прилагат по отношение на тях.

## *Член 115*

### **Езици**

1. Заявки за марка на Общността се подават на един от официалните езици на Европейската общност.
2. Езиците на службата са английски, френски, немски, италиански и испански.
3. Заявителят трябва да посочи втори език, който е език на службата и чието използване, като възможен процедурен език, при производства по оспорване, отмяна или обявяване на недействителност, той приема.

Ако заявката е подадена на език, който не е един от езиците на службата, службата осигурява превод на заявката, както е описано в член 26, параграф 1, на езика посочен от заявителя.

4. Когато заявителят на марка на Общността е единствената страна в производството пред службата, процедурният език е езикът, използван за подаване на заявката за марка на Общността. Ако подаването е било направено на език различен от езиците на службата, службата може да изпрати писмени съобщения на заявителя на втория език посочен от него в заявката.
5. Възражението и заявката за отмяна или за обявяване на недействителност се подават на един от езиците на службата.
6. Ако езикът избран в съответствие с параграф 5 за заявката за оспорване или за заявката за отмяна или за обявяване на недействителност, е езикът на заявката за марка на Общността или вторият език, посочен при подаването на тази заявка, този език е процедурният език.

Ако избраният език в съответствие с параграф 5 за известието за оспорване или за заявката за отмяна или за обявяване на недействителност, не е нито езикът на заявката за марка на Общността, нито вторият език посочен при подаването на тази заявка, оспорващият или искащият отмяната или обявяването на недействителност, трябва да представи за своя сметка превод на своята заявка, или на езика на заявката за марка, при условие че това е един от езиците на службата, или на втория език посочен при подаването на заявка за марка,

преводът се представя в срока предвиден от регламента за изпълнение. Езикът, на който заявката е била преведена става тогава процедурен език.

7. Страните в процедурата по оспорване,отмяна, обявяване на недействителност и по обжалване, могат да се договорят за друг официален език на Европейската общност, който да бъде език на процедурата.

#### *Член 116*

### **Публикуване, вписвания в регистъра**

1. Заявка за марка на Общността, както е описано в член 26, параграф 1 и цялата останала информация, чието публикуване е предписано от настоящия регламент или от регламента за изпълнение, се публикуват на всички официални езици на Европейската общност.

2. Всички вписвания в регистъра на марките на Общността се правят на всички официални езици на Европейската общност.

3. В случай на съмнение, текстът на езика на службата, на който е подадена заявката е автентичен. Ако заявката е подадена на официален език на Европейската общност, различен от езиците на службата, текстът изготвен на втория език посочен от заявителя е автентичен.

#### *Член 117*

Преводаческите услуги, необходими за функционирането на службата, се предоставят от Центъра за преводи на органите на Съюза, веднага след като той започне да функционира.

#### *Член 118*

### **Контрол за законност**

1. Комисията проверява законността на тези актове на председателя на службата по отношение на които законодателството на Общността не предвижда проверка за законност от друг орган, както и актовете на бюджетния комитет, създаден в рамките на службата в съответствие с член 133.

2. Тя изисква изменението или оттеглянето на всички незаконни актове посочени в параграф 1.

3. Всеки акт, посочен в параграф 1, негласен или изричен, може да бъде изпратен на Комисията от всяка държава-членка или от всяко трето лице пряко и лично засегнато, с оглед контрола на законността. Комисията трябва да бъде сезирана в рамките на петнадесет дни, считано от деня, в който за първи път заинтересуваният е узнал за съответния акт. Комисията взема решение в едномесечен срок. Липсата на решение в настоящия период е равнозначна на мълчалив отказ.

## **РАЗДЕЛ 2**

## **РЪКОВОДСТВО НА СЛУЖБАТА**

### *Член 119*

#### **Правомощия на председателя**

1. Службата се ръководи от председател.
2. За тази цел председателят има изброените по-долу функции и правомощия:
  - а) той взема всички необходими мерки, включително приемане на вътрешни административни инструкции и публикуването на известие, за да гарантира доброто функциониране на службата;
  - б) той може да представя на Комисията всякакви предложения за изменение на настоящия регламент, на регламента за изпълнение, на процедурните правила на апелативните органи и на правилника относно таксите, както и всички други правила, отнасящи се до марката на Общността, след консултация с административния съвет и, когато става въпрос за правилника за таксите и бюджетните разпоредби на настоящия регламент, бюджетния комитет;
  - в) той изготвя прогнозата за приходите и разходите на службата и изпълнява бюджета;
  - г) всяка година той представя, на Комисията, на Европейския парламент и на Административния съвет доклад за дейността;
  - д) той упражнява, по отношение на персонала, правомощията, предвидени в член 112, параграф 2;
  - е) той може да делегира правомощията си.
3. Председателят се подпомага от един или няколко заместник-председатели. В случай на отсъствие или на невъзможност за явяване на председателя, заместник-председателят или един от заместник-председателите изпълнява своите функции по реда определен от административния съвет.

### *Член 120*

#### **Назначаване на висши служители**

1. Председателят на службата се назначава от Съвета въз основа на едни списък от максимум трима кандидати, изготвен от управителния съвет. Той се освобождава от съвета по предложение на административния съвет.
2. Продължителността на мандата на председателя не надвишава пет години. Този мандат може да бъде подновяван.
3. Заместник-председателят или заместник-председателите на службата се назначават и освобождават по реда, предвиден в параграф 1, след изслушване на председателя.
4. Съветът упражнява дисциплинарната власт по отношение на служителите, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член.



## РАЗДЕЛ 3

### АДМИНИСТРАТИВЕН СЪВЕТ

#### *Член 121*

##### **Създаване и компетентност**

1. В рамките на службата се създава управителен съвет. Без да се накърняват правомощията, предоставени на бюджетния комитет в раздел 5 — Бюджет и финансов контрол, административният съвет има посочените по-долу правомощия.
2. Административният съвет изготвя списъците на кандидатите, предвидени в член 120.
3. Той определя датата, от която могат да бъдат подадени заявките за марки на Общността, в съответствие с член 143, параграф 3.
4. Той съветва председателя по въпросите попадащи в компетентността на службата.
5. До него се консултира преди приемането на насоките относно изследването в службата, както и в другите случаи предвидени в настоящия регламент.
6. Той може да представя становища и да иска сведения от председателя и от Комисията, ако прецени че това е необходимо.

#### *Член 122*

##### **Състав**

1. Административният съвет се състои от по един представител на всяка държава-членка и от един представител на Комисията, както и от техните заместници.
2. Членовете на административния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или от експерти в рамките предвидени в неговия устройствен правилник.

#### *Член 123*

##### **Председателство**

1. Административният съвет избира измежду членовете си председател и заместник-председател. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван.
2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е от три години. Този мандат може да бъде подновяван.

#### *Член 124*

##### **Заседания**

1. Заседанията на административния съвет се състоят, когато той бъде свикан от неговия председател.
2. Председателят на службата участва в заседанията, освен ако административният съвет не реши друго.
3. Административният съвет има редовна среща един път годишно; освен това, той се среща по инициатива на своя председател или по искане на Комисията или на една трета от държавите-членки.
4. Административният съвет приема своя процедурен правилник.
5. Административният съвет взема решения с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които управителният съвет е компетентен да вземе по силата на член 120, параграфи 1 и 3, изискват мнозинство от три четвърти на представителите на държавите-членки. И в двата случая всяка държава-членка има само един глас.
6. Административният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите срещи.
7. Секретариата на административния съвет се осъществява от службата.

## РАЗДЕЛ 4

### ПРИЛАГАНЕ НА ПРОЦЕДУРИТЕ

#### *Член 125*

##### **Компетентност**

Компетентни да вземат всякакви решения в хода на процедурите, установени в настоящия регламент са:

- а) проверителите;
- б) отделите по оспорванията;
- в) отделът по администрирането на марките и по юридическите въпроси;
- г) отделите по заличаването;
- д) апелативния орган.

#### *Член 126*

##### **Проверители**

Проверителят е компетентен да взема решения от името на службата всякакви решения по исканията за регистрация на марка на Общността, включително и по въпросите, посочени в членове 36, 37, 38 и 66, освен ако и доколкото е компетентен отдел по оспорванията.

#### *Член 127*

### **Отдел по оспорванията**

1. Всеки отдел по оспорванията е компетентен да взема от името на службата всякакви решения относно оспорванията на заявките за регистрация на марката на Общността.
2. Всеки отдел по оспорвания се състои от трима членове. Поне един от тези членове е юрист.

#### *Член 128*

### **Отдел по администрирането на марките и правен отдел**

1. Отделът по администрирането на марките и по правния отдел са компетентни да вземат всички решения, които се изискват от настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентност на проверител, на отдел по оспорването или на отдел по заличаването. Той е компетентен преди всичко за всички решения относно вписванията, които трябва да се направят в регистъра търговските за марки на Общността.
2. Той е също компетентен да поддържа списъка с утвърдените представители посочен в член 89.
3. Решенията на отдела се вземат от един член.

#### *Член 129*

### **Отдели по заличаване**

1. Всеки отдел по заличаване е компетентен да взема всякакви решения относно заявките за лишаване от права и за обявяване на недействителността на марката на Общността.
2. Всеки апелативен орган се състои от трима членове. Поне един от тези членове е юрист.

#### *Член 130*

### **Апелативен орган**

1. Апелативните органи са компетентни да вземат решения по жалбите, подадени срещу решенията на проверяващите, на отделите по оспорването, на отдела по присъждането на марките и правния отдел и на отделите по заличаването.
2. Апелативните органи се състоят от трима членове. Поне двама от тези членове са юристи.

#### *Член 131*

### **Независимост на членовете на апелативните органи**

1. Членовете на колегии по жалбите включително председателя се назначават за период от пет години по реда на процедурата, предвидена в член 120 за

назначаването на председател на службата. През този период те могат да бъдат освобождавани от длъжност, само по сериозни причини и ако Съдът, сезиран от институцията, която ги е назначила, вземе решение в този смисъл. Техният мандат може да бъде подновяван.

2. Членовете на апелативните органи са независими. При вземане на решенията си те не са длъжни да се съобразяват с никакви указания.

3. Членовете на апелативните органи не могат да бъдат проверяващи или членове на отделите по оспорванията, на отдела по присъждането на марки и правния отдел, нито на отделите по заличаването.

#### *Член 132*

### **Исключване и отвод**

1. Проверяващите и членовете на отделите създадени в рамките на службата и на апелативните органи не могат да участват в решаването на един случай, ако те имат в него лични интереси или ако са участвали в него по-рано, в качество на представители на една от страните. Двама от тримата членове на един отдел по оспорването не трябва да са участвали в разглеждането на заявката. Членовете на отдела по заличаването не могат да участват в решаването на един случай, ако са участвали при вземането на окончателното решение по този случай в рамките на производството по регистрация на марката или на производството по оспорването. Членовете на апелативните органи не могат да участват в производство по оспорване, ако са участвали при вземане на решението, което е предмет на обжалване.

2. Ако поради една от причините, упоменати в параграф 1 или поради каквито и да е други съображения, член на отдел или на колегия по жалбите прецени, че не може да участва в решаването на един случай, той предупреждава за това отдела или органа.

3. На проверяващите и членовете на отделите или на апелативните органи може да бъде направен отвод от всяка страна по една от причините, посочени в параграф 1 или ако те могат да бъдат заподозрени в пристрастност. Отводът не се приема ако съответната страна е предприела процедурни действия, независимо че вече е знаела за основанието за отвод. Отводът не може да бъде основан на националността на проверяващите или на членовете.

4. Отделите и апелативните органи заседават в случаите, посочени в параграфи 2 и 3, без участието на въпросния член. За вземането на това решение, членът, който се въздържа или на който е направен отвод се замества, в отдела или в апелативния орган, от своя заместник.

## **РАЗДЕЛ 5**

### **БЮДЖЕТ И ФИНАНСОВ КОНТРОЛ**

#### *Член 133*

### **Бюджетен комитет**

1. В рамките на службата се създава бюджетен комитет. Бюджетния комитет има правомощията, които са му предоставени в настоящия раздел, както и в член 39, параграф 4.

2. Член 121, параграф 6, членове 122, 123, член 124, параграфи 1—4, 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет *mutatis mutandis*.

3. Комитетът по бюджета взема решенията си с обикновено мнозинство на представителите на държавите-членки. Въпреки това, решенията, които комитетът по бюджета е компетентен да взема по силата на член 39, параграф 4, на член 135, параграф 3 и на член 138, изискват мнозинство от три четвърти от представителите на държавите-членки. В двата случая, всяка държава-членка разполага само с един глас.

#### *Член 134*

##### **Бюджет**

1. Разчетите за всички приходи и разходи на службата се предвиждат за всяка финансова година, която съвпада с календарната година и се включват в бюджета на службата.

2. Приходите и разходите в бюджета са балансирани.

3. Приходите в бюджета включват, без да се накърняват другите видове приходи, полученото от таксите дължими по силата на правилника за таксите, а когато има нужда, субсидия включена в общия бюджет на Европейските общности, раздел Комисия, като специален елемент на бюджета.

#### *Член 135*

##### **Изготвяне на бюджета**

1. Всяка година председателят изготвя проект за приходите и за разходите на службата за следващата финансова година и го предава на бюджетния комитет, заедно с разписанието на постове, най късно до 31 март всяка година.

2. Доколкото проектобюджетът предвижда субсидия от Общността, бюджетният комитет предава незабавно този проект на Комисията, която го предава на бюджетния орган на Общностите. Комисията може да приложи към него становище включващо отличаващи се предвиждания.

3. Бюджетният комитетът приема бюджета, който включва също и списъка с постове на службата. Доколкото проектобюджетът включва субсидия в тежест на общия бюджет на Общностите, бюджетът на службата, когато това е необходимо се приспособява.

#### *Член 136*

##### **Финансов контрол**

Контролът на поемането и заплащането на всички разходи и контролът по установяването и заплащането на всички приходи на службата се осъществява от финансовия ревизор, определен от бюджетния комитет.

#### *Член 137*

### **Проверка на сметките**

1. Всяко година, най-късно до 31 март, председателят предава на Комисията, на Европейския парламент, на бюджетния комитет и на Сметната палата, сметката на всички приходи и разходи на службата за изтеклата финансова година. Сметната палата ги проверява, в съответствие с член 188 в от Договора.
2. Комитетът по бюджета освобождава председателя на службата от отговорност за изпълнението на бюджета.

#### *Член 138*

### **Финансови разпоредби**

Бюджетният комитет приема, след консултация с Комисията и Сметната палата на Европейските общности и на Комисията, вътрешните финансови разпоредби, уточняващи, по-специално правилата относно изготвянето и изпълнението на бюджета на службата. Финансовите разпоредби се ръководят, в съвместима степен с особеностите присъщи на службата, от финансовите правила приети за други структури, създадени в Общността.

#### *Член 139*

### **Правилник за таксите**

1. Регламентът за таксите определя размера на таксите и начинът на тяхното събиране.
2. Размерът на таксите се определя по такъв начин, че приходите идващи от тях да дават възможност, по принцип, бюджетът на службата да бъде балансиран.
3. Правилата за таксите се приемат и изменят в съответствие с член 141.

## **ДЯЛ XIII**

### **ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

#### *Член 140*

### **Разпоредби на Общността за приложение**

1. Правилата за прилагането на настоящия регламент се определят в регламента за изпълнението му.
2. Освен таксите, предвидени в предходните членове, такси се събират в съответствие с подробните правила за прилагане, установени в регламента за изпълнение, в случаите изброени по-долу:
  1. изменяне на начина на представяне на марка на Общността;
  2. закъсняло плащане на такса за регистрация;

3. издаване на препис от документ за регистрация;
  4. регистриране на прехвърлянето на марка на Общността;
  5. регистриране на лицензия или на едно друго право по отношение на марка на Общността;
  6. регистриране на лиценз или на друго право върху заявката за марка на Общността;
  7. заличаване на регистрацията на лицензия или на друго право;
  8. изменение на регистрирана марка на Общността;
  9. издаване на извлечение от регистъра;
  10. публична проверка на досиетата;
  11. издаване на копия на документите на досиетата;
  12. издаване на сертифицирани копия от заявката;
  13. съобщаване на информация, които се съдържат в дадено досие;
  14. преразглеждане на определянето на процедурните разходи, които подлежат на възстановяване.
3. Регламентът за изпълнението и процедурният правилник на апелативният орган се приемат и се изменят в съответствие с процедурата, предвидена в член 141.

### *Член 141*

#### **Създаване на комитет и процедура за приемането на правила за приложение**

1. Комисията се подпомага от Комитетът по таксите, правилата за изпълнение и процедурата на апелативните органи на Службата за хармонизация на вътрешния пазар (марки и дизайни), съставена от представители на държавите-членки и председателстван от представител на комисията.
2. Представителят на Комисията представя на комитета проект за мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът дава становището си по този проект в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на разглеждания въпрос. Становището се дава с мнозинството, установено в член 148, параграф 2 от Договора за приемане на решенията, които от Съвета се изисква да взема по предложение на Комисията. При гласуването в комитета, гласовете на представителите на държавите-членки се умножават по коефициента, определен в упоменатия по-горе член.

Комисията приема предвижданите мерки, когато те са в съответствие със становището на комитета.

Когато предвижданите мерки в съответствие със становището на комитета, или ако не е дадено становище, Комисията незабавно представя на Съвета предложение за мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако след изтичането на срок от три месеца, считано от датата на сезирането на Съвета, той не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията, освен когато Съветът се е произнесъл с обикновено мнозинство срещу въпросните мерки.

#### *Член 142*

#### **Съвместимост с други разпоредби на законодателството на Общността**

Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно защитата на географските указания и на наименованията за произход на земеделски продукти и храни<sup>7</sup>, и по-специално член 14.

#### *Член 143*

#### **Влизане в сила**

1. Настоящият регламент влиза в сила на 60-тия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.
2. Държавите-членки в срок от три години считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент вземат мерките, необходими за прилагането на членове 91 и 110 и незабавно информират Комисията за това.
3. Заявленията за марки на Общността могат да бъдат депозириани в службата считано от датата, посочена от Управителния съвет по препоръка на председателя на службата.
4. Заявленията за марки на Общността депозириани три месеца преди датата, посочена в параграф 3, се считат подадени на тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 20 декември 1993 година.

*За Съвета*

*Председател*

A. BOURGEOIS

---

<sup>7</sup> ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.



## **ДЕКЛАРАЦИЯ НА СЪВЕТА И НА КОМИСИЯТА**

**относно седалището на Службата по хармонизация във вътрешния пазар  
(марки и дизайни)**

„При приемането на регламента относно марката на Общността, Съветът и Комисията отбелязват:

— че представителите на правителствата на държавите-членки, които се срещат на ниво държавни глави или правителствено ниво на 29 октомври 1993 г. са решили, че службата по хармонизация на вътрешния пазар (марки и дизайни) следва да има седалище в Испания, в град, който трябва да бъде определен от испанското правителство,

— че испанското правителство е определило Аликанте като седалище на тази служба.“